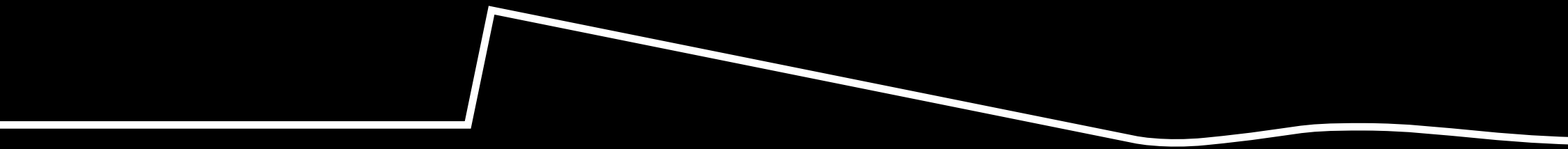


KRYTÝ BAZÉN VYPICH

DIPLOMOVÁ PRÁCE  
TOMÁŠ HANÁK





**KRYTÝ BAZÉN VYPICH**

**DIPLOMOVÁ PRÁCE  
TOMÁŠ HANÁK**

vedoucí práce:

Prof. Ing. arch. Ján Stempel | Ing. arch. Ondřej Beneš

léto 2015  
Fakulta architektury  
ČVUT Praha

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

## 2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: **Tomáš Hanák**  
datum narození: **17/03/1990**  
akademický rok / semestr: **2014 – 15 / letní**  
ústav: **Ústav navrhování I**  
vedoucí diplomové práce: **prof. Ing. arch. Ján Stempel**  
téma diplomové práce: **Městský bazén Praha 6 – Vypich.**  
viz přihláška na DP

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

**Projekt krytého bazénu v rámci rekreační a sportovní oblasti Praha 6 - Ladronka - Vypich. Lokality projektu je určena vedoucím ateliéru na základě konzultace vycházející z diplomního semináře - analýzy. Cílem je projektová studie s řešením v návaznosti na okolní rekreační oblast Ladronka.**

2/

Pro AU/ součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Pro D/ součástí zadání budou jasně a konkrétně specifikované jednotlivé fáze projektu, které jsou nezbytnou součástí řešení

**Stavební program:**

- krytý bazén 25m
- relaxační část

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

**Výstupy:**

- schéma prostorového konceptu projektu
- situace v měřítku 1:500
- výkresy všech podlaží v měřítku 1:100
- vizualizace exteriéru a interiéru

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

- model v měřítku 1:150/200

Datum a podpis studenta

26.2.2015

Tomáš Hanák

Datum a podpis vedoucího DP

26.2.2015

Ján Stempel

Datum a podpis děkana FA ČVUT  
oddělením dne

26.2.2015

registrováno studijním

26.2.15

## ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE FAKULTA ARCHITEKTURY

**AUTOR, DIPLOMANT:**

Tomáš Hanák  
AR 2014/2015, LS

**NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:**

(ČJ) KRYTÝ BAZÉN VYPICH  
(AJ) INDOOR SWIMMING POOL VYPICH

**JAZYK PRÁCE:** ČESKÝ

**Vedoucí práce:**

Prof. Ing. arch. Ján Stempel  
Ing. arch. Ondřej Beneš

**Oponent práce:**

Ing. arch. Antonín Novák

**Ústav: 15127**

**Klíčová slova**  
(česká):

Bazén, koupaliště, lázně

**Anotace**  
(česká):

Projekt krytého bazénu v rámci rekreační a sportovní oblasti Praha 6 - Ladronka - Vypich. Lokality projektu je určena vedoucím ateliéru na základě konzultace vycházející z diplomního semináře - analýzy. Cílem je projektová studie s řešením v návaznosti na okolní rekreační oblast Ladronka.

**Anotace**  
(anglická):

Indoor swimming pool project located in the sport leisure district of Prague 6 - Ladronka - Vypich. Site has been discussed with the thesis supervisors based on master thesis analysis. The project goal is to architecture study design related to the surrounded leisure district Ladronka.

### Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne **28. května 2015**

podpis autora-diplomanta

### poděkování |

Velice rád bych poděkoval vedoucím architektům a specialistům, s jejichž pomocí se mohl tento projekt vyvíjet správným směrem. Dále děkuji svým kamarádům, za jejich upřímnou kritiku, mé Zuzce, která při mě stojí celou tu dobu a v neposlední řadě děkuji celé mé rodině za jejich podporu, prostředky a víru, která mě dostala až sem, před bránu skutečné dospělosti.



**TÉMA,  
TYPOLOGIE A TEORIE**



**LOKALITA**



**NÁVRH**

## úvod |

Tato diplomová práce se zabývá zpracováním tématu bazén - koupaliště v městském prostředí hlavního města Prahy. Práce je komponovaná na základní tři bloky: téma (teorie), lokalita a samotný návrh.

Pro výběr lokality a samotnému nastínění tématu vycházím z mé seminární práce - Lázně, koupaliště a bazény, které zpočátku věnuji pozornost. Uvádím zde příklady a realizace úspěšných projektů lázní a koupališť, včetně shrnuté teoretické základny, která pomůže k ilustraci tématu. Následně předkládám návrhy možných řešeních Pražských lokalit a jejich vyhodnocení vedoucí k výběru jedné, se kterou dále pracuji.

Samotnou architektonickou studii se zabývá poslední blok obsahující veškeré nutné části. V neposlední řadě uvádím, že součástí diplomové práce je i fyzický model a výstavní plakáty.

## odborní konzultanti |

Prof. Ing. arch. Ján Stempel  
Ing. arch. Ondřej Beneš

vedoucí práce  
vedoucí práce

doc. Ing. František Kulhánek, Csc.  
Ing. Jan Žemlička  
Ing. Zuzana Vyoralová  
Ing. Jan Hora  
Ing. Soňa Kormániková  
doc. Ing. arch. Lukáš Liesler

stavební konstrukce  
TZB  
TZB  
statika  
PBR  
architekt

Ing. arch. Antonín Novák

oponent





**TÉMA,  
TYPOLOGIE A TEORIE**





## TYOLOGIE A TEORIE

Na úvod do typologií a teorii je nutné se ohlednout k dobovým pramenům a typologickým výrazům doby. K tématice lázní, plováren a bazénů z období dvacátých až čtyřicátých let, se zde bude odkazovat na knihy Alexandra Hofbauera a Václava Kolátora z roku 1935. Václav Kolátor byl náš asi největší specialista tohoto tématu a jeho kniha je vydána přesně v polovině třicátých let. Dále je nutné uvést DP Andrei Turjanicové z UKFF na téma: "Koupaliště jako architektonický úkol" z roku 2008. Typologií koupališť se zabývá podrobně a používám zde její citace pro vymezení typologií a pojmů, které se používaly v historii a které jsou používány dodnes.

### Lázně, koupaliště a plovárny

Klíčový pojem lázně zastřešoval v první polovině 20. století jak stavby pro vodní sport (pro plavání, koupání neplavců, vodní polo a skoky do vody), tak stavby a zařízení pro hygienu a pasivní relaxaci (Turjanicová, 2008). Meziválečné období se začalo soustřeďovat na hygienu člověka. Přesto nebyla koupelna v bytě prvorepublikového Československa běžným jevem. Díky tomuto důvodu se nabízely často možnosti veřejné kvalitní koupele doprovázeny výrazem *očistné lázně*.

### Lázně očistné

Dělily se na lázně sprchové a vanové a nepředstavovaly v meziválečném období nic jiného než možnost dobré koupele ve veřejném objektu. Sprchové byly dále to nejjednodušší formou tj. dobrou sprchou s teplou vodou. Průměrná doba koupele byla kolem dvaceti až třiceti minutami. Vanové lázně byly o něco náročnější. Opět počítaly původně s návštěvníkem, který nemá vlastní koupelnu, a hlavně se ženami, které je prý vyhledávaly častěji než muži (Turjanicová, 2008). Šlo o jednotlivé kabiny-kóje pro jednu osobu, tentokrát s vanou. Koupel se protáhla na čtyřicet minut.

### Lázně léčebné

V provozu lázeňském, nemohly chybět také sauny s různou teplotou vzduchu včetně studených ochlazovacích bazénků. Dobré zázemí zahrnovalo čekárny, svlékárny nebo odpočívadla. Celému zařízení se říkalo *parní a teplovzdušné lázně*. Běžně fungovaly "jen" jako zařízení s blahodárnými účinky na organismus, bez dalších léčebných aspirací a bez lékařského dozoru (Hofbauer, 1935).



Mětské lázně v Brně - Zábrdovicích, Bohuslav Fuchs, 1932

## Lázně sluneční

Některé druhy lázní souvisely s architekturou jen volně, ne-li přímo imaginárně. Jestliže se na střeše letních šaten nacházely *sluneční lázně* neznamenovalo to nic jiného, než že střecha pokrytá dřevěnými rošty byla dobrým místem pro relaxaci na Slunci (Turjanicova, 2008). „Ploché střechy a terasy staveb na koupališti používají se vhodně pro sluneční lázně.“ Hofbauer – Kolátor. Coby *sluneční a vzduchová* (nebo také vzdušná) *lázeň* se počítalo i pobyt na obyčejných travnatých a pískových plochách. Bylo vhodné vybavit sluneční lázeň lehátky, travnaté plochy potom „různým zábavním nářadím a zařízeními pro tělesná cvičení“ (Hofbauer - Kolátor).

## Plovárna a koupaliště

V souvislosti s lázněmi určenými pro tělovýchovu, sport a rekreaci se ve druhé čtvrtině 20. století setkáváme se dvěma základními pojmy: *plovárna* a *koupaliště*. Nejednalo se vždy o jedno a totéž kdy přesné definice vlastně ani neexistují. Proto je těžké právě historické příklady správně pojmenovat.

Nezáleželo na tom, jestli šlo o areál s bazénem, nebo o místo, které zůstalo velmi přírodní a o umělé nádrži se nedá téměř nebo vůbec hovořit. V obou případech – a máme stále na mysli období dvacátých až čtyřicátých let – to mohla být jak *plovárna*, tak *koupaliště*. *Plovárnou* byl však bez výjimky každý, jak bychom řekli dnes, krytý bazén (v první polovině dvacátého století se slovo *basén* používalo jen pro jeho hlavní součást, umělou vodní nádrž). Krytých *plováren* (nebo také zimních plováren) nebylo ještě ani za první republiky moc, ale existovaly. Většinou byly navrženy v jednom objektu společně s výše popsanými druhy očištěných, popřípadě léčebných lázní. U takových zařízení, ať už velkoryse pojatých (ústřední lázně, v praxi ale většinou prostě jako *městské lázně*) nebo menších a poměrně skromných, potom opět převážilo kouzelné slovo *lázně* (Turjanicová, 2008).

## Typologie koupališť

Václav Kolátor, architekt zabývající se většinou svého života architekturou a typologií koupališť, dělil koupaliště klasický na *přirozená* a *umělá*. U přirozených šlo o koupaliště na řece, potoku (tedy na tekoucí vodě), rybníku, jezeře nebo přehradě (na stojaté vodě). Přirozené koupaliště se mohlo vyřešit také jako plovoucí plovárna. Vznášející se na hladině: plovoucí byly některé nebo třeba všechny dřevěné stavby, a do vody byly vnořené „bazény“, některé skoro jako dřevěné klece (Turjanicová, 2008). Budovaly se zpravidla na řekách s proměnlivým stavem vody. Umělá koupaliště využívala vodu buď pramenitou a studniční, nebo z jakéhokoli přirozeného vodního toku, ovšem za pomoci nějakého přívodu. Měla samozřejmě umělou nádrž. Stavěla se v zeleni, ideálně ve volném přírodním prostředí, stejně jako v městské nebo jiné zástavbě. „Umělé koupaliště sestává z umělé nádrže s určitým obsahem vody, z okolního upraveného terénu a příslušných provozních a hospodářských budov“ (Kolátor, 1935).



Praha. Plovárna vykonávající funkci lázně. C. k. vojenská plovárna a plovácká lázeň. L. J. Čech



Plovárna na Žofíně, Praha



Rozmarné léto (1967), Na parníku

## Stadióny

Nejvyšší stupeň mezi umělými koupališti, uzpůsobenými pro plavecký sport, zaujímaly stadióny. Měly dokonale vybudovanou vodní nádrž, odpovídající závodním předpisům, a tribuny pro diváky. Vůbec prvním příkladem u nás bylo koupaliště Pod Barrandovem architekta Václava Kolátora z roku 1930.



Koupaliště Barrandovské terasy, Václav Kolátor, 1930

## Cílové skupiny venkovního koupaliště aneb. *Koupat nebo plavat?*

Už za první republiky to byli plavci i neplavci, respektive lidé, kteří nepřišli plavat, ale koupat se. Běžně se pamatovalo také na děti, s brouzdalištěm nebo malým bazénem. Všestranný provoz hlavní nádrže měl dvojí řešení. Buď jedinou nádrž, s dělící stěnou a s příslušnými úpravami, nebo více samostatných nádrží. Druhé řešení nabízelo přizpůsobení každé nádrže svému účelu. Bývalo to zpravidla dražší a proto se velká koupaliště projektovala s jedním bazénem (Turjanicova, 2008). Dnešní doba je charakterizována privatizací volného času a hlavně jeho nedostatkem. Proto poptávka pojmy koupat nebo plavat stírá a potvrzuje že člověku jsou atraktivní možnosti. Můžeme tedy nahradit novým: *Koupat i Plavat !*

## VÝVOJ KOUPALIŠŤ A LÁZNÍ U NÁS

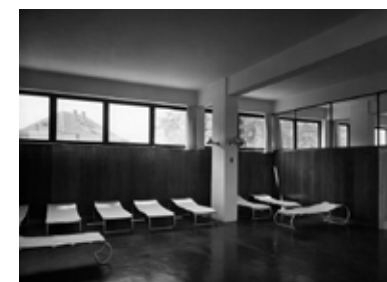
Vývoj veřejných městských lázní úzce souvisel s industrializací měst v 19. století. Nejstarší historii mají lázně očištné, především vanové. Od roku 1900 se začínají objevovat tzv. "halové lázně" (lázně s bazénem) nebo také "lidové lázně" vznikaly nejprve v bohatých průmyslových městech severních Čech s německou enklávou. Výrazem byly k nerozeznání od jiných kulturních objektů (divadlům, muzeím) a patrně sloužily spíše společenskému než sportovnímu využití. Tento směr se mění mezi 20. až 30. léty, kdy kult těla a hygieny nabyl převahy nad pasivní relaxací. V tomto období v Čechách vznikají většina městských lázní (Brno, Plzeň, Pardubice,...). V roce 1931 inženýr Karel Werstadt rozlišoval dva typy moderních lázní: "továrny na mytí, popřípadě léčení lidí" a "tělocvičné ústavy". (Švácha a spol., 2012, Česká sportovní architektura 1567 - 2012)



Městské lázně v Hradci králové  
a: Oldřich Liska  
r: 1931 - 1933



Koupaliště pod Barrandovem  
a: Václav Kolátor  
r: 1990



Koupaliště v Brně Zábřev  
a: Bohuslav Fuchs  
r: 1929 - 1932

Během 20. let se město Zlín pro svůj neobyčejně dynamický stal světově významným pojmem. Ruku v ruce s výrobním progresem šly kupředu i architektonický vývoj města a péče o sociální a kulturní nadstandard jeho obyvatel. (Švácha a spol., 2012, Česká sportovní architektura 1567 - 2012). "Jsou to hlavně dva úkoly, kterým je třeba sloužit při výstavbě města, a oba se úzce dotýkají života obyvatelstva. První je budování podmínek pro rozvoj průmyslu, obchodu a živnosti, druhý budování podmínek pro zdravý život a zdravý vývoj lidské osobnosti." Dominik Čipera, "Budování města", Architekti SIA XXXV, 1936). Zajistit možnost péče o tělo širším vrstvám obyvatelstva ještě ve třicátých letech znamenalo budovat veřejné městské lázně - vanové nebo sprchové pro ty nejchudší.



Městské lázně ve Zlíně  
a: Vladimír Karfík

Jako sportovní disciplína se plavání na českém území osamostatnilo později, než jiné vodní sporty. Jedním s největších úkolů bylo navrhnutí sportovního plaveckého zařízení pro hlavní město. Když se pražští urbanisté ze Státní regulační komise ve dvacátých letech 20. století přemýšleli, kam umístit moderní všesportovní areál Velké Prahy, jejich volba padla na úzkou parcelu při Vltavě v Braníku, na kterou byla vyhlášena architektonická soutěž. Ve stejné době se objevuje snaha dostat sportovní plavání pod střechu a umožnit tak trénink i v zimě. Po vypracování ideových návrhů (Kolator, Kroha a Kvasnička) na Branickou parcelu se měly v ideálním případě umístit 3 bazény a krytá hala. Nicméně parcela neposkytovala dostatek místa a tak se od požadavku na krytou halu upustilo. Přesto realizovaný projekt řeší i přes požadavky toto řešení s umístěním kryté haly pod tribuny diváků pro venkovní bazén. Podolský krytý bazén se pro svou známou nosnou konstrukci z betonových trámů dostal do akademických osnov řešení velkorozponových hal.



Plavecký bazén v Praze Podolí  
a: Richard F. Podzemný, Gustav Kuchař

Na pozadí 70. let se ve světě začalo debatovat o zodpovědnějším přístupu k přírodním zdrojům a energiím. Tradičně chápaný "vztah přírody a architektury" se tehdy rozšířil o nový rozměr, kdy začal být vnímán na pozadí energetických toků. Proto se našli takoví, kteří progresivní technologie a materiály hodlali v staveb využít k dosažení jejich optimálních ekologických parametrů. Mezi ně můžeme zařadit tvorbu Lukáše Lieslera a Eduarda Schlegera, dvou specialistů na výstavbu plaveckých areálů a bazénů. Patřili navíc v české poválečné architektuře k prvním, kdo se systematicky začal zabývat její energetickou soběstačností. Lukáš Liesler a Eduard Schleger vypracovali v osmdesátých letech model vzorového zastřešení bazénu. Model kladl důraz na omezení plýtvání energií na minimum ve všech projektových fázích a v porovnání s dobovými stavbami bazénů, výrazně snižovali náklady na realizaci a provoz. Díky tomuto se dostali do širšího podvědomí s realizacemi plaveckých komplexů po celé České republice - Břeclav (1983-1991), Hustopeče u Brna (1983-1991), Tachov (1983 - 1992),...

Plavecký bazén v Tachově vychází z předpokladu maximálního vnitřního prostoru při minimálním jednoduchém povrchu - eliminace úniku tepla členitých ploch. K příznivému ekologickému výsledku napomáhá skladba hmot pláště, který je zaměřen na akumulaci tepla v tmavých materiálech, solární střešní kolektory či například umístění popínavých rostlin na severní fasádě.



Plavecký bazén v Českých Budějovicích  
a: Bohumil Böhm  
r: 1958 - 71



Městský bazén v Tachově  
a: Lukáš Liesler, Eduard Schleger  
r: 1983 - 1992

Cvičení pod střechou, v chráněném prostoru, se stalo běžnou praktikou už v 19. století. Sokolové a turneři cvičili v takovýchto prostorech kolektivně. V současné době se často využívá pojem fitness center, kdy člověk namáhá své tělo v uzavřeném prostoru na speciálních strojích téměř v jakoukoliv roční dobu. Když se položí důraz na plavání, na pobyt v sauně, na vodní a suché masáže, tedy na něco bližšího lázeňské péči, hodí se tu spíše pojem wellnesscentra. Oba tyto pojmy slouží k podpoře fyzického zdraví a tvoří mnohdy jeden celek, který doplňují další služby (např. restaurace, bar, obchod). Takovou kombinací zapadají do systému občanské vybavenosti, kolem které se začíná točit život celé městské čtvrti. Jistou paralelou plnily obdobnou funkci v historii sokolovny, patřící ovšem občanským spolkům "jednotám". Kolektivismus sokolů dnes vystřídává individualismus, ne-li anonymnost, ale také naprostá svoboda volby, kdy a jak chci namáhat své tělo. Příkladem občanské vybavenosti dnešního typu je Nová Brumlovka tvořící v BB centru "uzlový bod celoměstského významu". Potvrzuje to také výzkum mentálních map návštěvníků, které provedl architekt Pavel Nasadil.



Centrum volného času v Praze  
a: Jan Aulík, Jakub Fišer, Tadeáš Matoušek, Veronika Müllerová  
r: 2002 - 2007

V průběhu 20. století začala i menší města usilovat o to, aby svým občanům nabídla plavání a rekreaci v krytých bazénech. V roce 1938 navrhl Václav Kolátor na Černé hoře v Litomyšli funkcionalistickou plovárnu s dřevěnými kabinami. Stavba byla dokončena však po roce 1935 a po během téměř půl století fungování prošla rekonstrukcí v letech 1993-95 podle návrhu brněnských architektů Petra Hrušky a Petra Pelčáka. Následně se uvažovalo o rozšíření možností o wellnesscentrum a krytý bazén. Po urbanistických soutěžích o umístění a realizaci takového zařízení zvítězil návrh ateliéru DRNH. Návrh zapuštěný do terénu mezi ulicemi U Plovárny a stávající zástavbou rodinného reprezentuje českou špičku architektonické tvorby v kategorii krytého koupání u nás. V neposlední řadě chci také zmínit, že vítězný ateliér má na účtu i minimalistický návrh krytého bazénu v Brně na Kraví hoře oceněným v roce 2005 cenou Grand Prix obce architektů.



Krytý bazén v Brně na Kraví hoře  
a: DRNH: Antonín Novák, Petr Valenta, Radovan Smejkal, Radek Štefka  
r: 2001 - 2002



## Zahraniční současné realizace



Termální lázně ve Vals, Švýcarsko  
a: Peter Zumthor  
r: 1993 - 1996



Přístavní lázně v Le Havre, Francie  
a: Jean Nouvel  
r: 1996 - 2008

## RUZYNĚ

- na Evropské radiále
- na městském okruhu
- lokalita celoměstského charakteru
- přítomnost OC Šestka
- špatná každodenní občanská vybavenost
- absurdní pěší vzdálenost
- možnost návrhu koupacího zařízení velkého měřítka
- není rekreační oblastí

## PŘEHRADA DŽBÁN

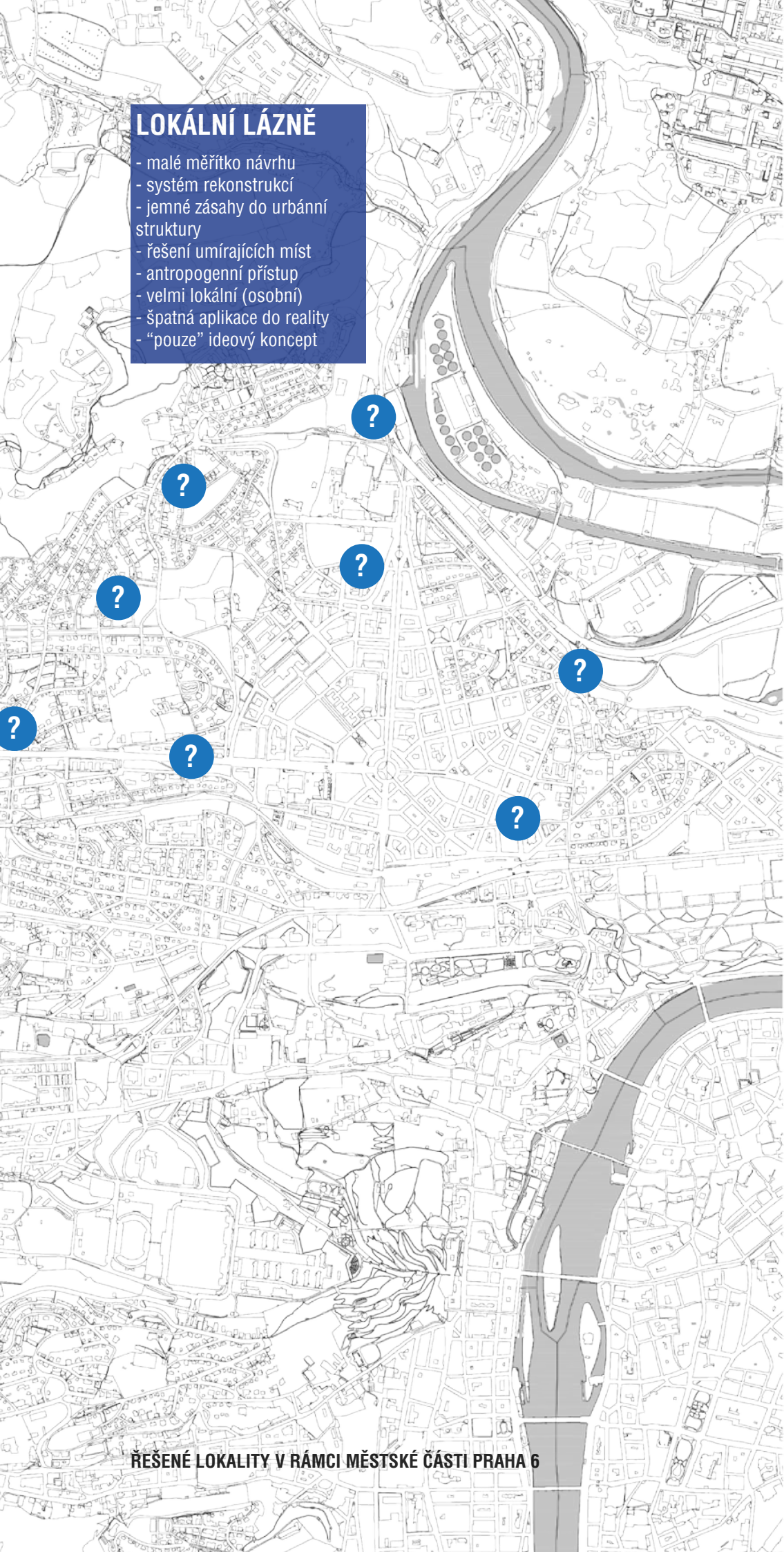
- na Evropské radiále
- atraktivní umístění na břehu
- lokalita vhodná pro místní obyvatele
- žádná sportovní vybavenost
- špatně přístupné osobní dopravou (na místo)
- lokalita s podvědomím o vodní rekreaci
- okolí Šáreckého údolí
- špatná MHD

## BŘEVNOV

- na Břevnovské radiále
- na budoucím metru A
- oblíbená lokalita pro bydlení
- v okolí centra rekreace a sportu
- vnitřní periferie města (příležitost)
- pěší vzdálenost (bytové čtvrtě)
- okolí obory Hvězda
- dopravní úzel
- osobní sympatie

## LOKÁLNÍ LÁZNĚ

- malé měřítko návrhu
- systém rekonstrukcí
- jemné zásahy do urbánní struktury
- řešení umírajících míst
- antropogenní přístup
- velmi lokální (osobní)
- špatná aplikace do reality
- "pouze" ideový koncept



ŘEŠENÉ LOKALITY V RÁMCI MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 6

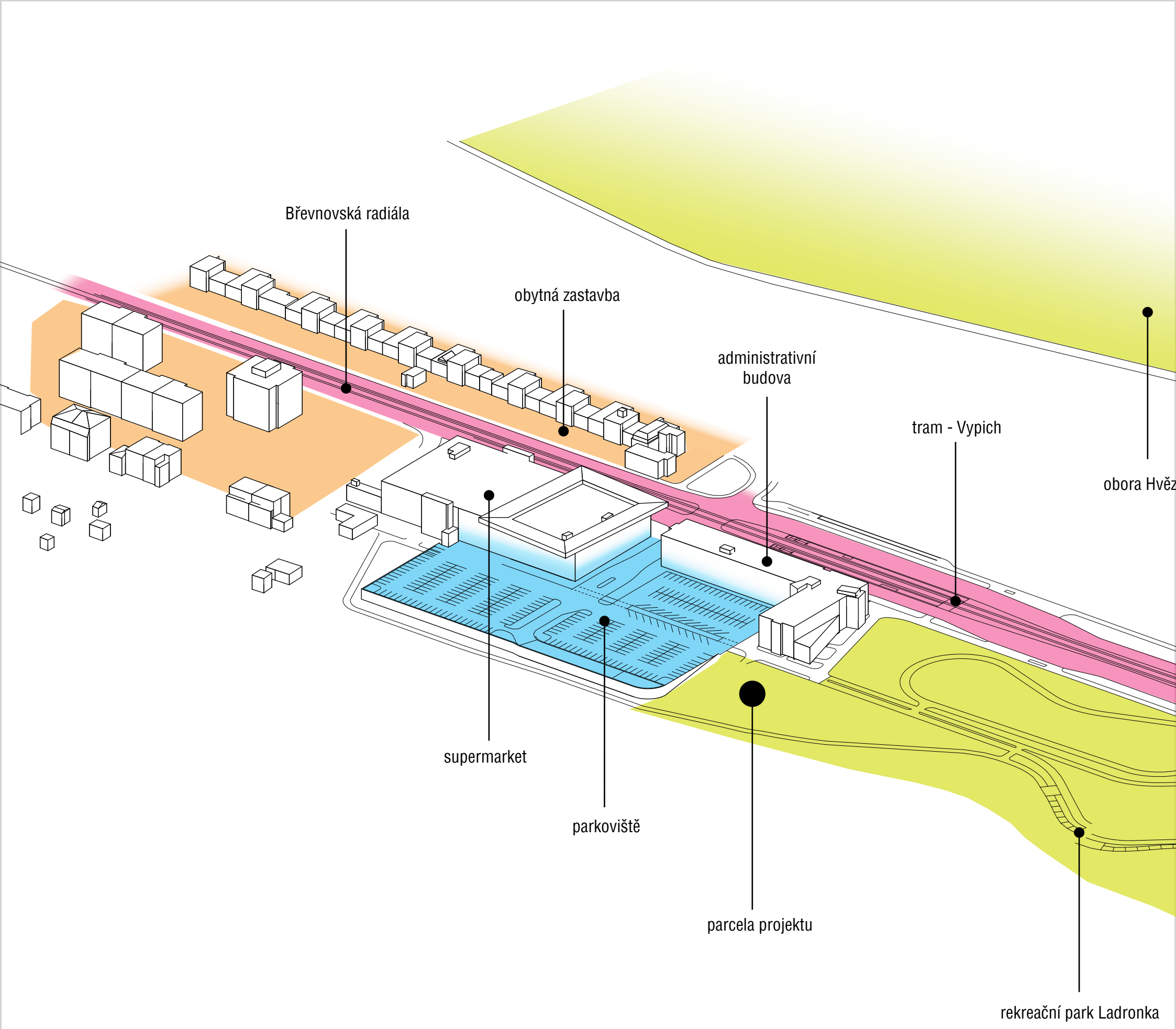




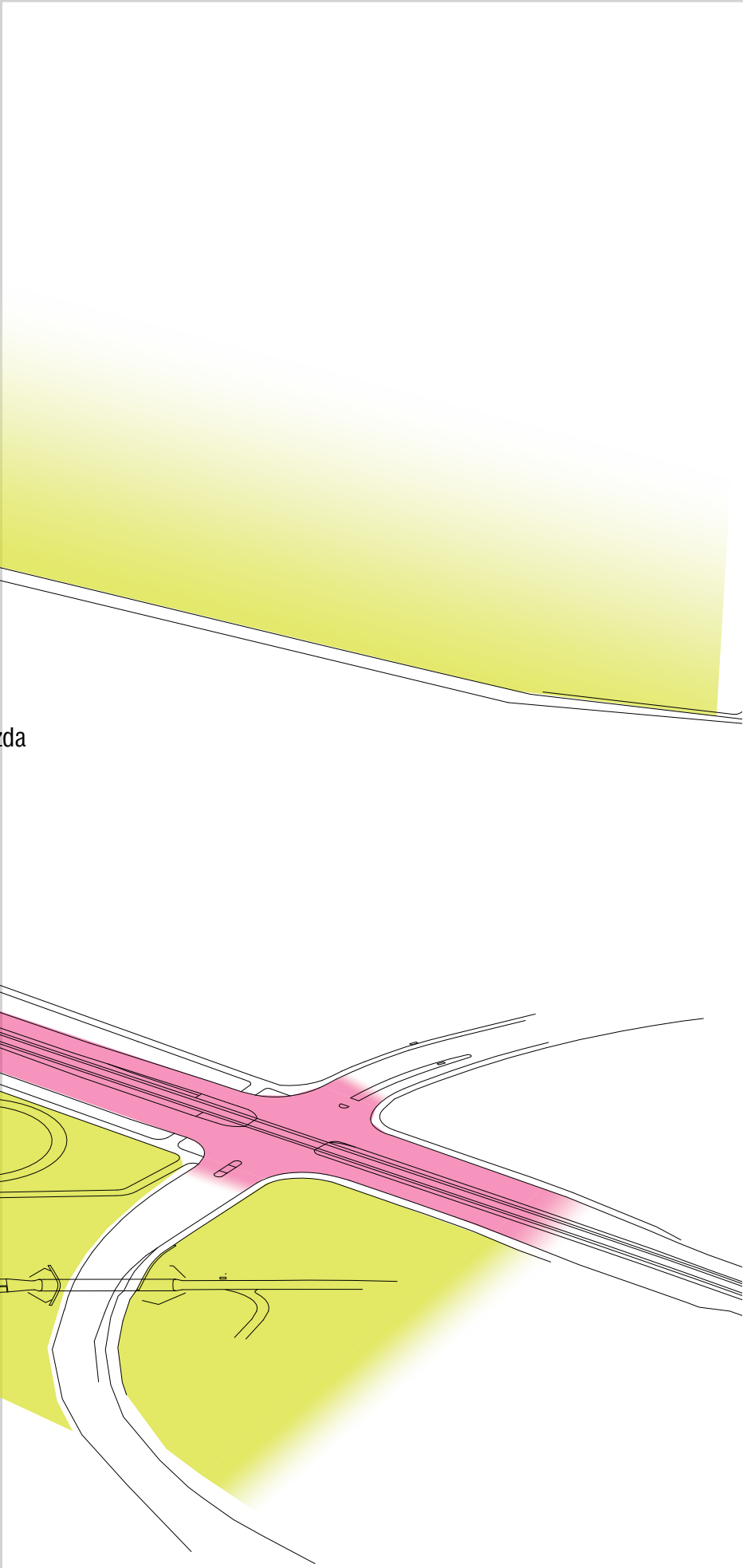
**LOKALITA  
BŘEVNOV - VYPICH**











da

### SWOT analýza \* |

- S** dostupnost lokální i celopražská  
dobrá reputace místní rekreační oblasti  
obydlenost lokality rodinami  
návaznost na současné prvky
- W** nevzhledná forma nákupní zóny  
dohoda o využití parkoviště  
příjezd na parcelu
- O** dourčení rekreační oblasti Ladronka  
obliba bazénu mezi místními  
oblíbenost lokality  
“zakrytí” parkoviště  
uzavření rozvolněné zástavby
- T** neúměrný nárůst parkovacích kapacit  
nepřijmutí objektu městskou částí

### Dle územního plánu |

plocha **ZOB - C** - obchodní  
sportovní zařízení - výjimečně přípustné

\* |

V rámci předdiplomního semináře byla provedena detailní analýza lokality včetně studie veškerých mapových podkladů (územní plán, doprava, systém zeleně, ÚSES, veřejné prospěšné stavby, sport a rekreace, historie ...) Zde jsem uvedl pouze zkrácené výsledky všech analýz do formy SWOT.

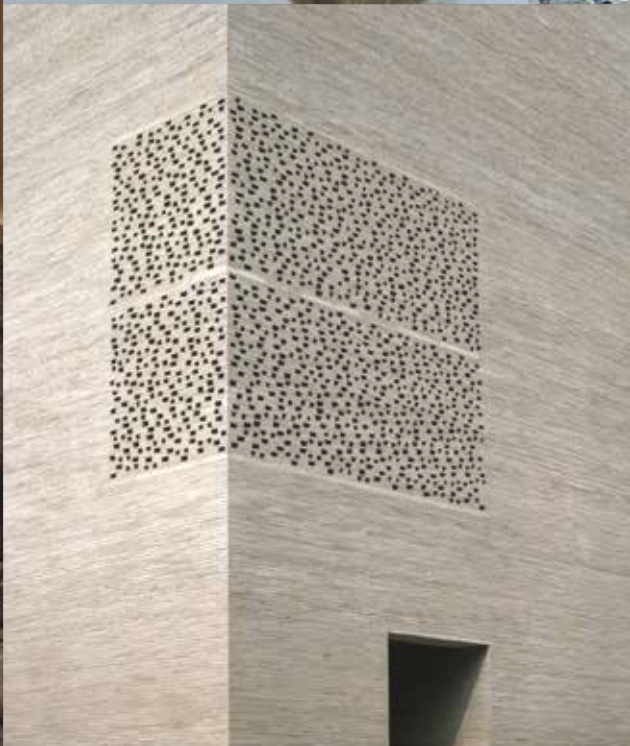
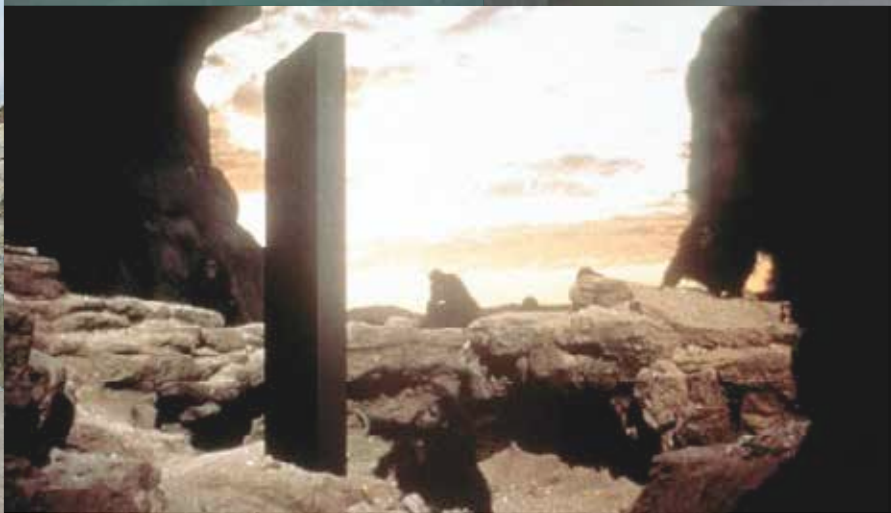








**NÁVRH**



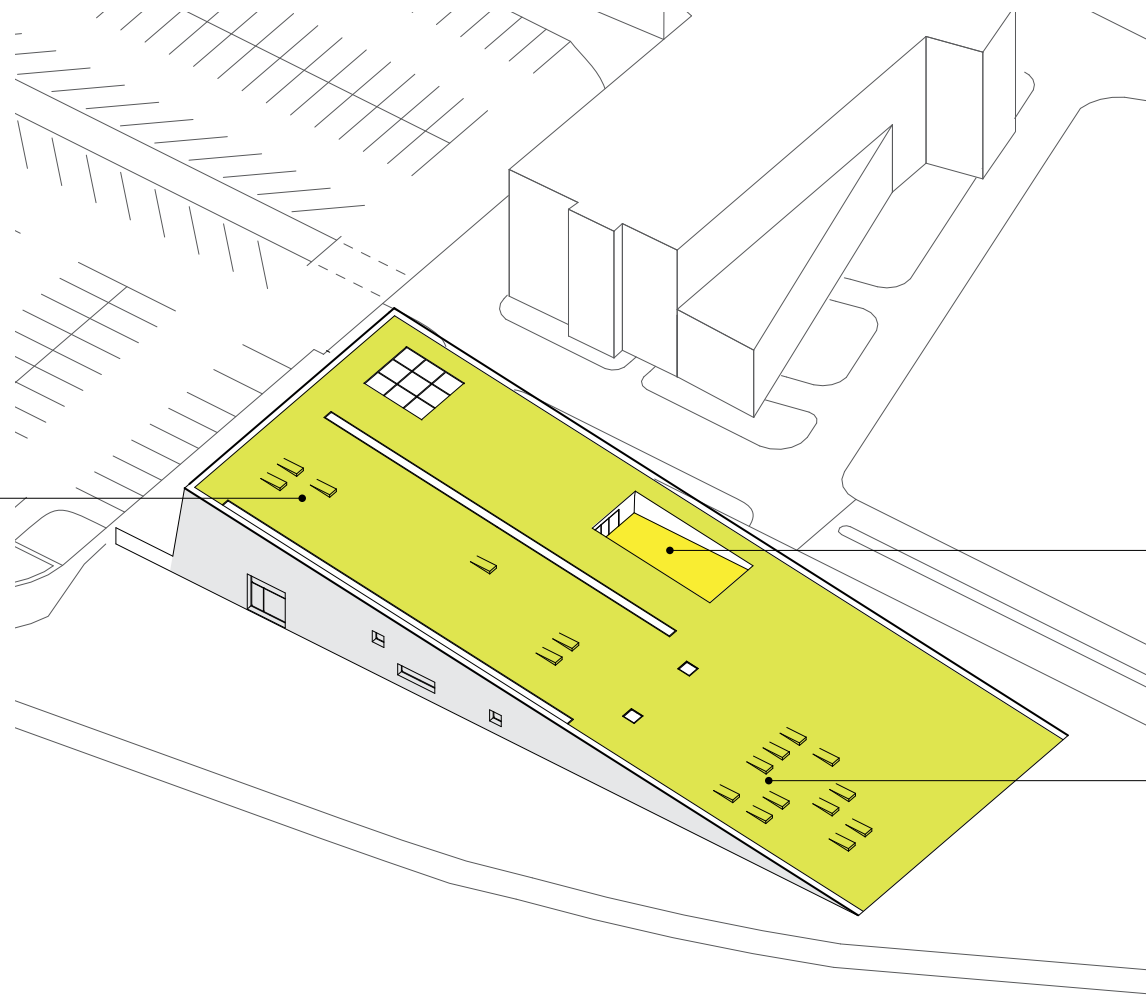
## duch projektu |

Projekt krytého bazénu vypich vychází ze zadání pro městský bazén pro Prahu 6. Na základě analýz byla ze čtyř variant vybrána lokalita Břevnov - Vypich. V první řadě svou výbornou dostupností a skutečností, že již dnes zde funguje rekreační zóna s dobrou reputací, která je hodně využívána především mladými lidmi a rodinami s dětmi. Byla vybrána parcela na samém okraji výše zmíněné rekreační zóny Ladronka - v těsné blízkosti parkoviště nákupní zóny. V nedalekém okolí se nachází historická obora Hvězda se svým letohrádkem. Mimo to je oblast typicky bohatá na obytné soubory dvou až třípodlažním rodinných domů. V těchto podmínkách by bazén sloužil místním obyvatelům jako součástí zóny volného času Ladronka. Svou příhodnou situací vůči Pražskému okruhu by jistě nebyla vyloučena i návštěvnost uživatelů mimo spádovou oblast. Nicméně projekt si neklade za cíl dosáhnout metropolitního významu.

Architektonická koncepce domu vychází převážně z přírodních motivů. Jako inspirací mi byla bohatost a tajuplnost krasových útvarů a jejich forma. Na formu a obsah domu jsem nahlížel jako na jakýsi monolit - menhir, který svou solitérností působí vůči okolí dominantně ale stále jako produkt přírodních jevů. Obdobně jsem postupoval při hledání formy domu. Zapuštěním části objektu došlo k většímu kontaktu s terénem. Dokonce natolik, že křivka terénu volně přechází v pochozí střechu. Na opačné straně vzniká dramatické průčelí - stěna jež se příhodně staví proti okolním objektům ačkoliv nedosahuje jejich výšek. Pro obklady stěn jsem použil kombinaci dvou materiálů. Pohledového betonu a travertinu. Ve skutečnosti se tyto materiály na se nikde nepřecházejí. Pohledový beton je pro svou hrubou zrnitost použit z exteriéru. V místě bazénové haly, kde návštěvník již vchází převlečený jsem umístil vizuálně příjemný travertin. Ve skutečnosti je ve stěnách i umístěno vytápění, takže můžeme hovořit o skutečně “teplém” materiálu.

Současně i koncepci osvětlení jsem stavěl na stejných přírodních základech. Proto jsou hlavní zdroje přírodního světla dlouhé pochozí světlíky ve střeše a do stěn jsem umístil v nepravidelném řádu menší okna s průhledy do okolí. Vzniká tak hra, kde architektonickým záměrem je donutit diváka k hledání řádu či kódu, podle kterého vznikly otvory do hlavní bazénové haly - jeskyně. V neposlední řadě bych rád bych poukázal na tvorbu velíkána pracujícím s přírodními materiály Petra Zumthora, který mě inspiroval svou přednáškou “Atmosféry”, kterou přednášel v rámci festivalu “Cesty krajinou” v roce 2003.

vyhlídka



terasa kavárny



zelená střecha  
hlediště

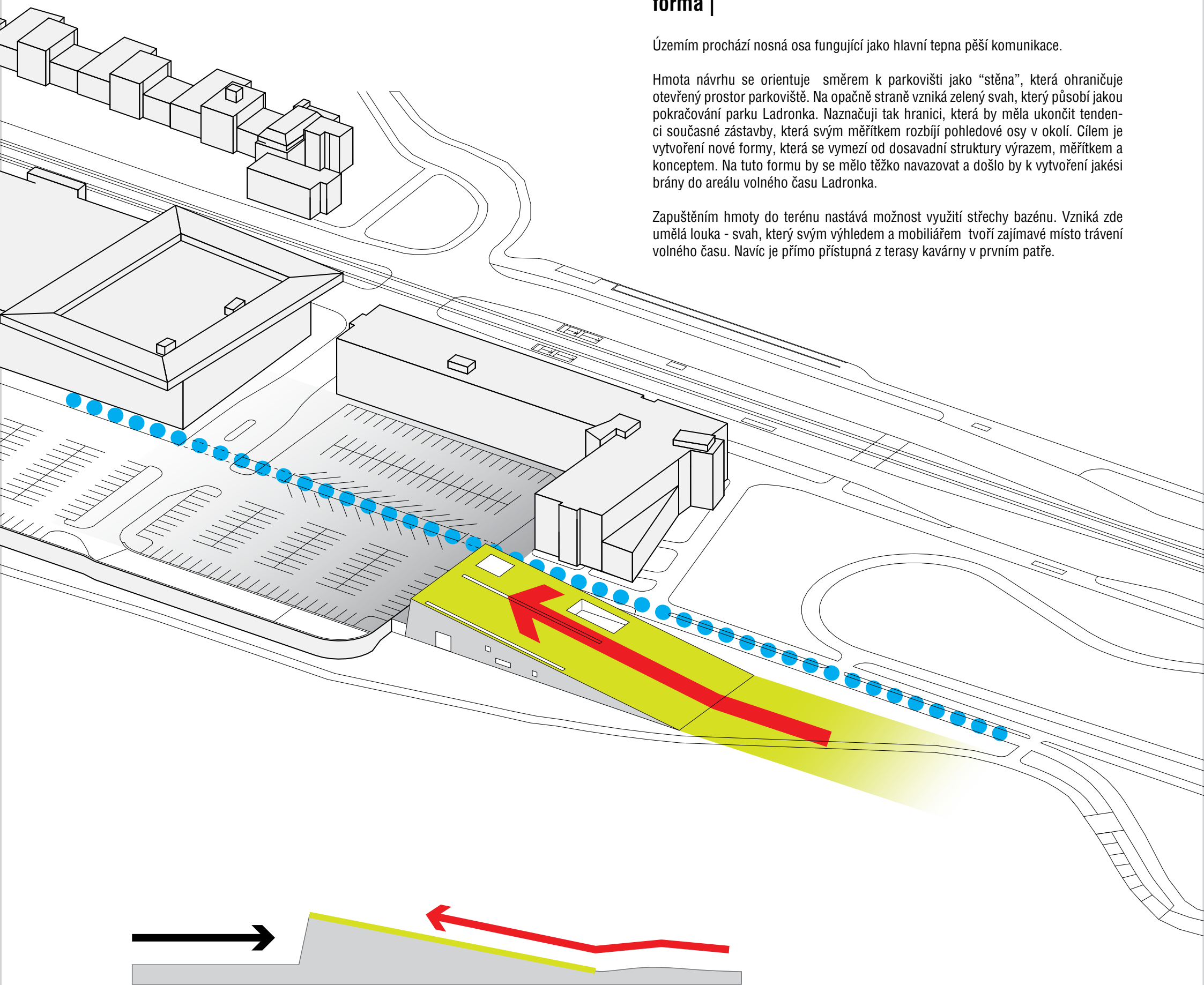


## forma |

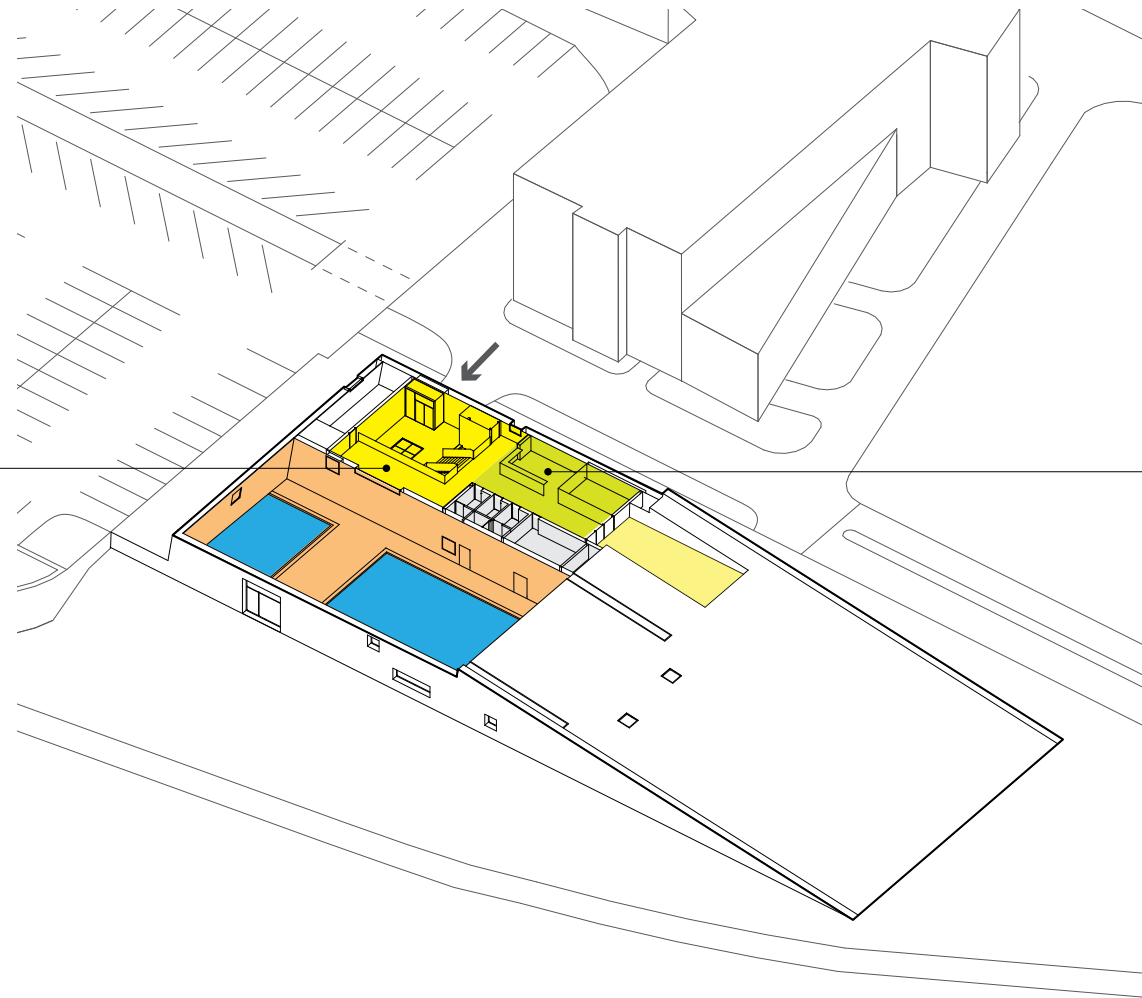
Územím prochází nosná osa fungující jako hlavní tepna pěší komunikace.

Hmota návrhu se orientuje směrem k parkovišti jako "stěna", která ohraničuje otevřený prostor parkoviště. Na opačné straně vzniká zelený svah, který působí jakou pokračování parku Ladronka. Naznačují tak hranici, která by měla ukončit tendenci současné zástavby, která svým měřítkem rozbíjí pohledové osy v okolí. Cílem je vytvoření nové formy, která se vymeze od dosavadní struktury výrazem, měřítkem a konceptem. Na tuto formu by se mělo těžko navazovat a došlo by k vytvoření jakési brány do areálu volného času Ladronka.

Zapuštěním hmoty do terénu nastává možnost využití střechy bazénu. Vzniká zde umělá louka - svah, který svým výhledem a mobiliářem tvoří zajímavé místo trávení volného času. Navíc je přímo přístupná z terasy kavárny v prvním patře.



vstupní hala



kavárna

vstup  
podzemní garáže



vstupní hala  
100m<sup>2</sup>



bazénová hala  
600 m<sup>2</sup>



sauna



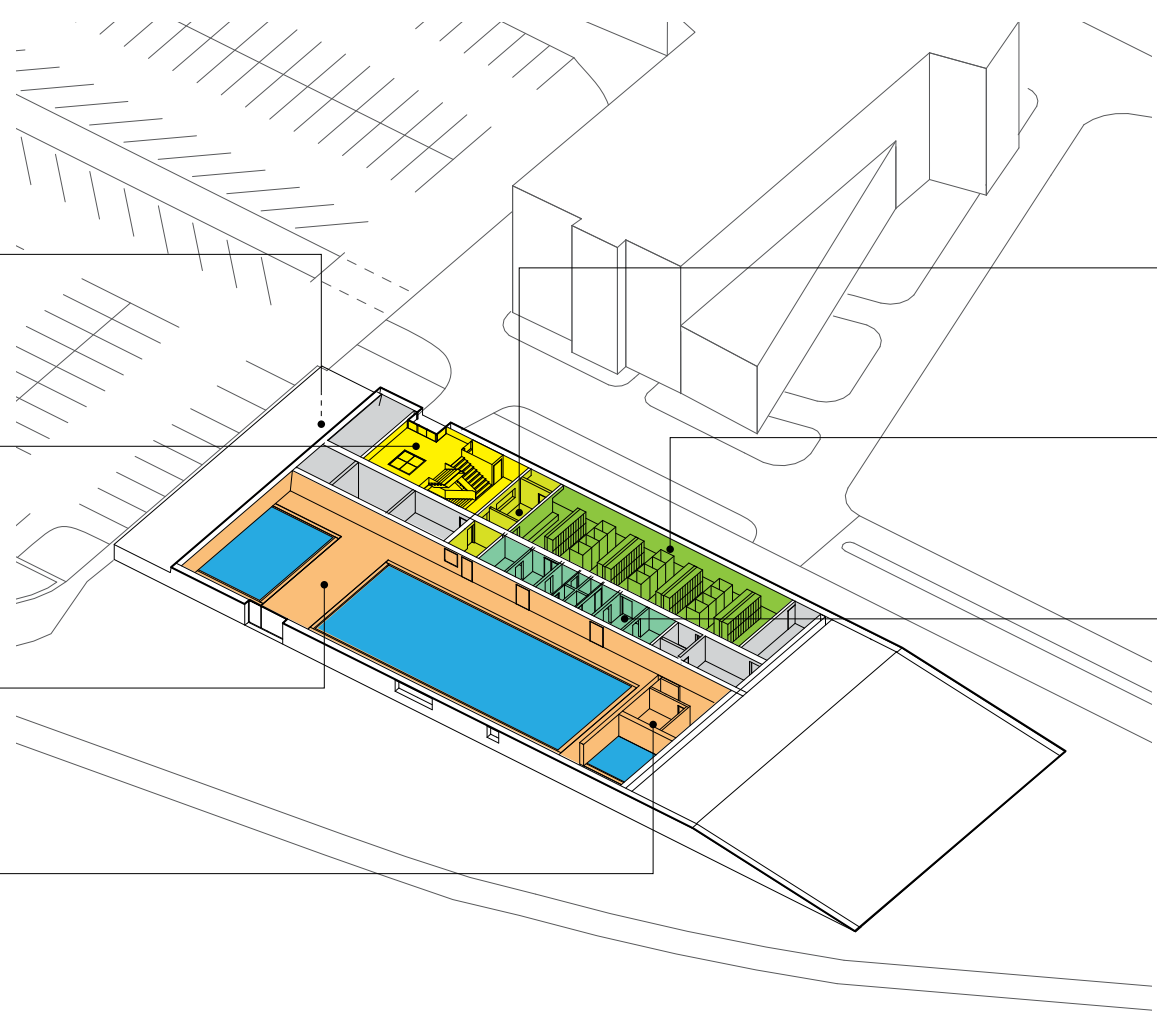
pokladna

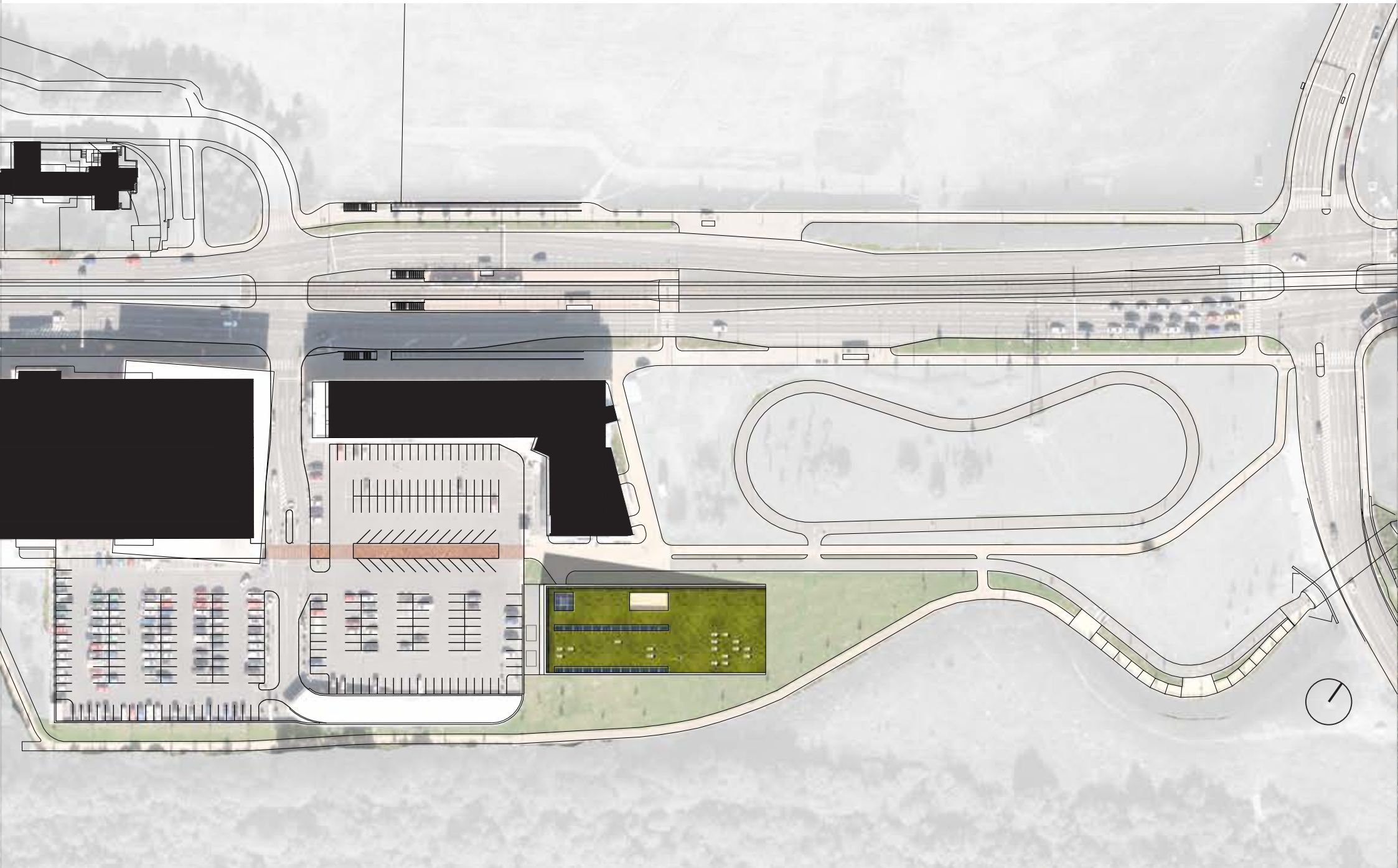


šatny  
156 m<sup>2</sup>  
250 skříněk



sprchy, wc  
70m<sup>2</sup>









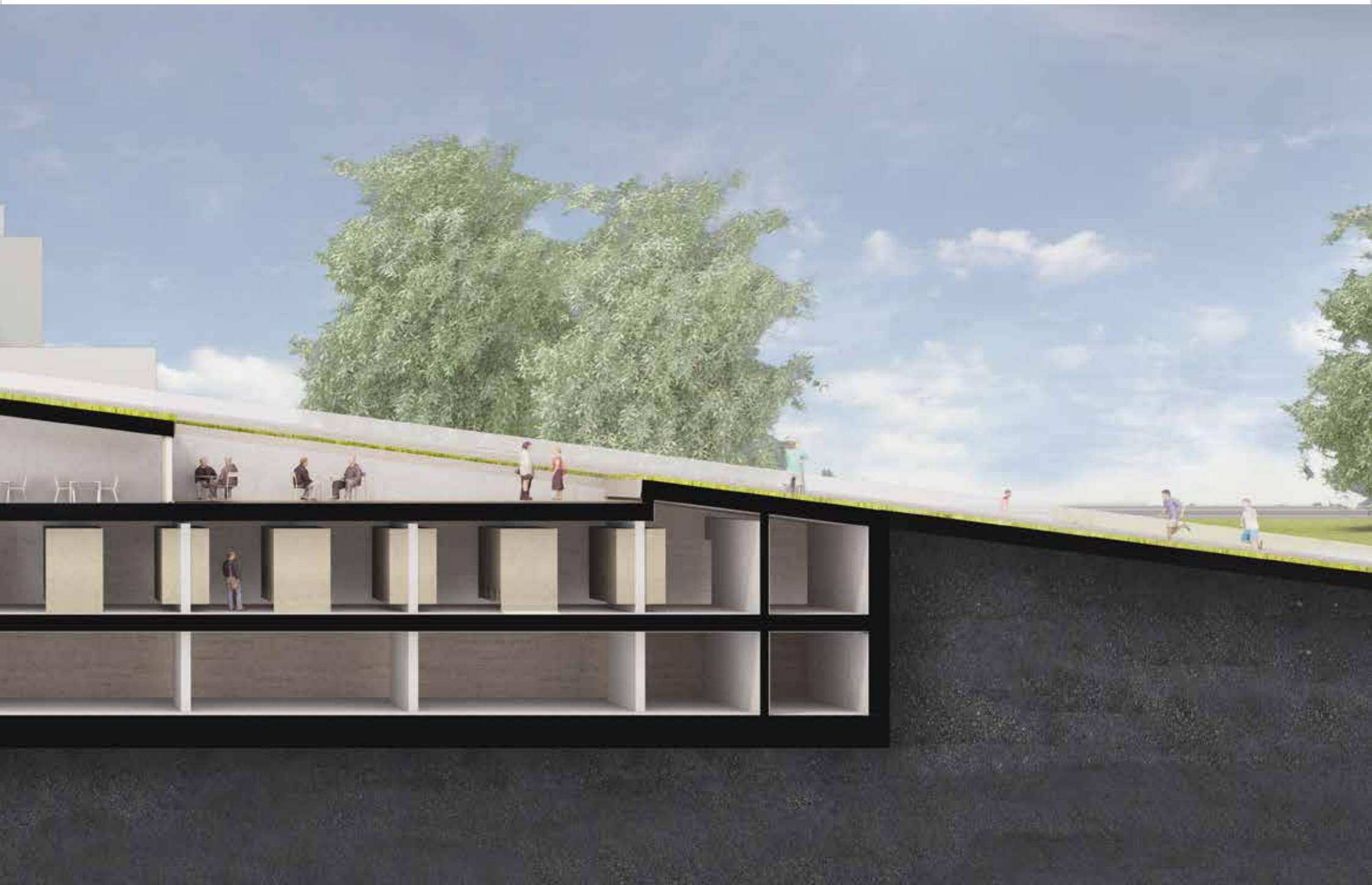






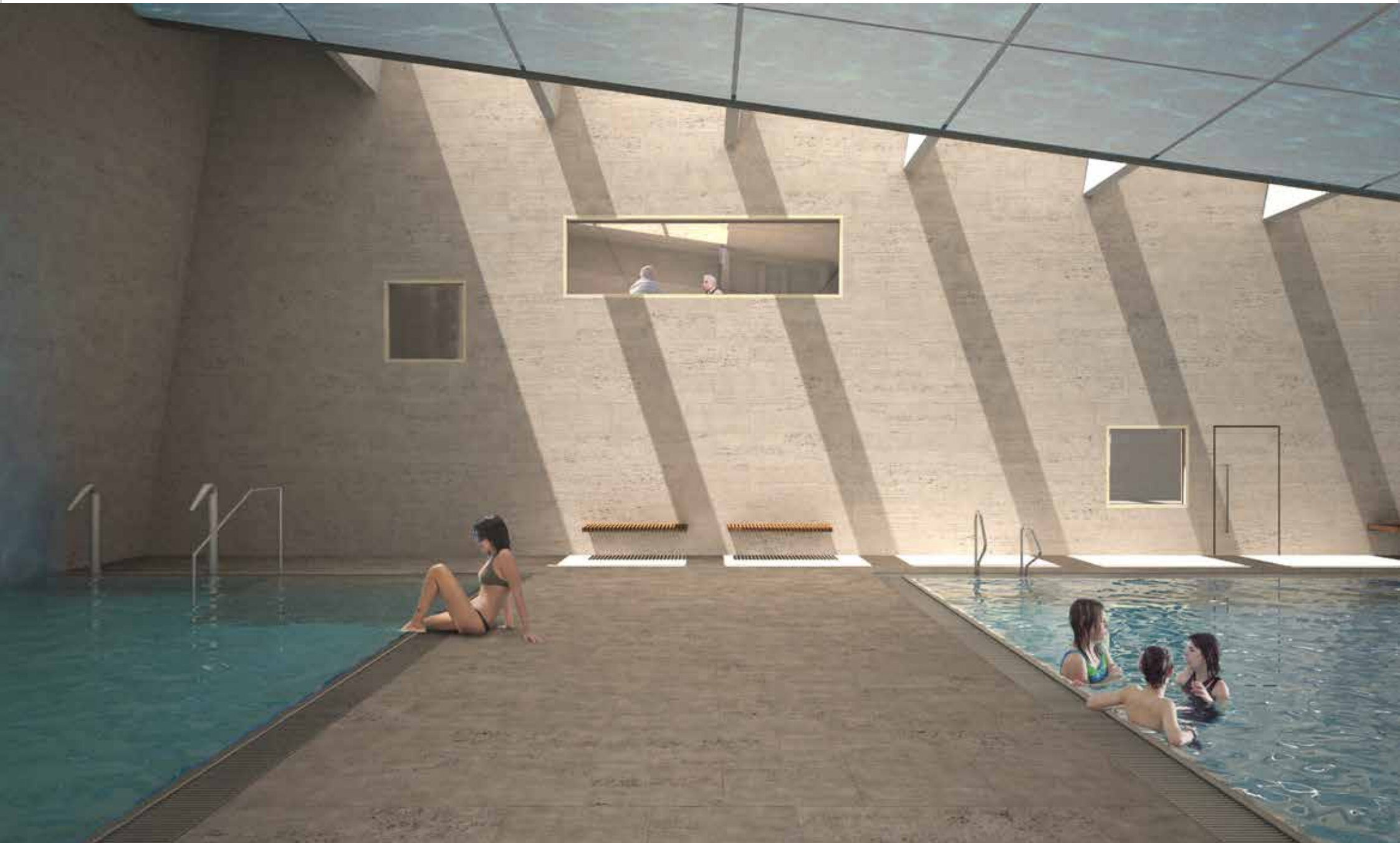


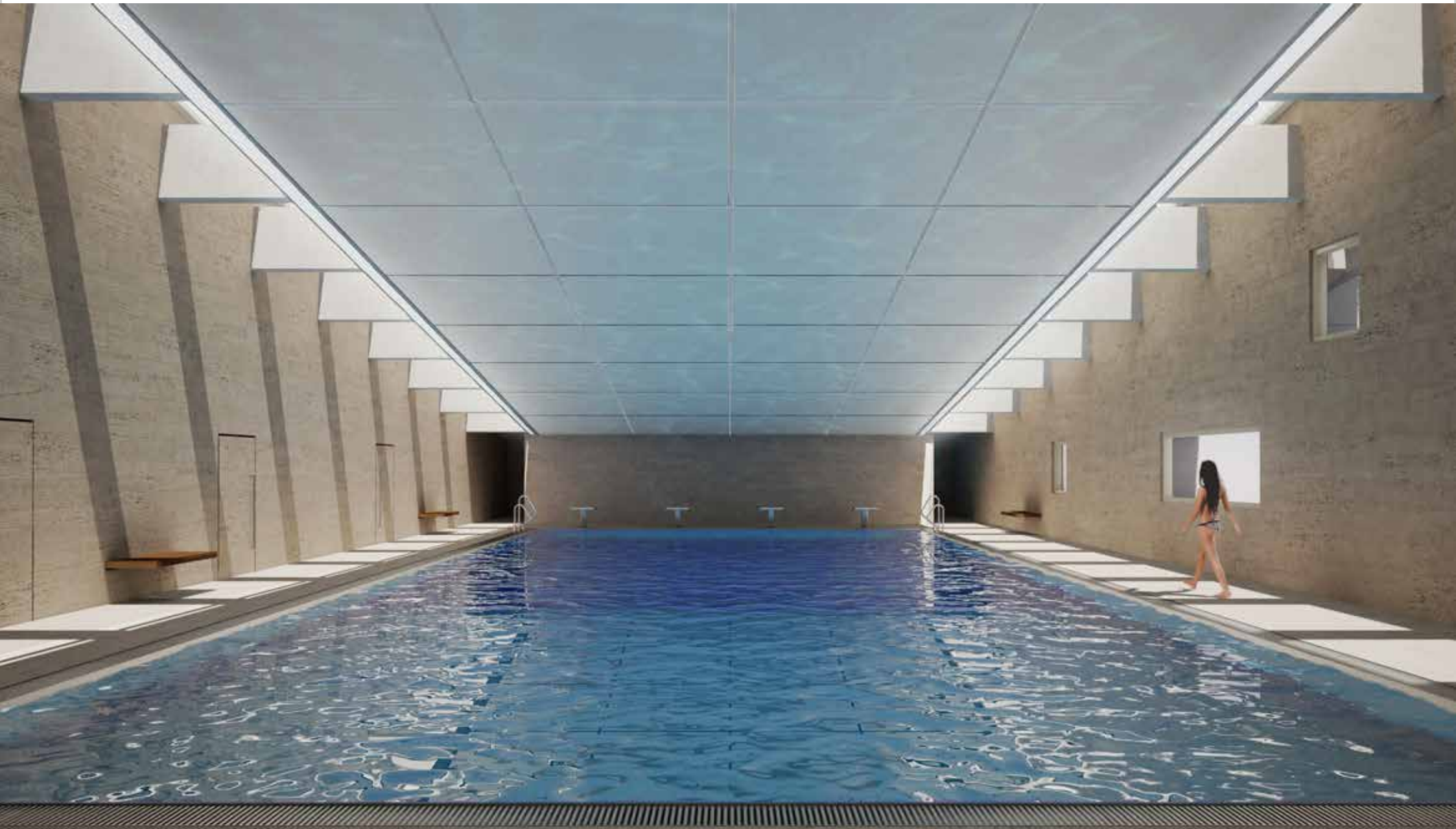






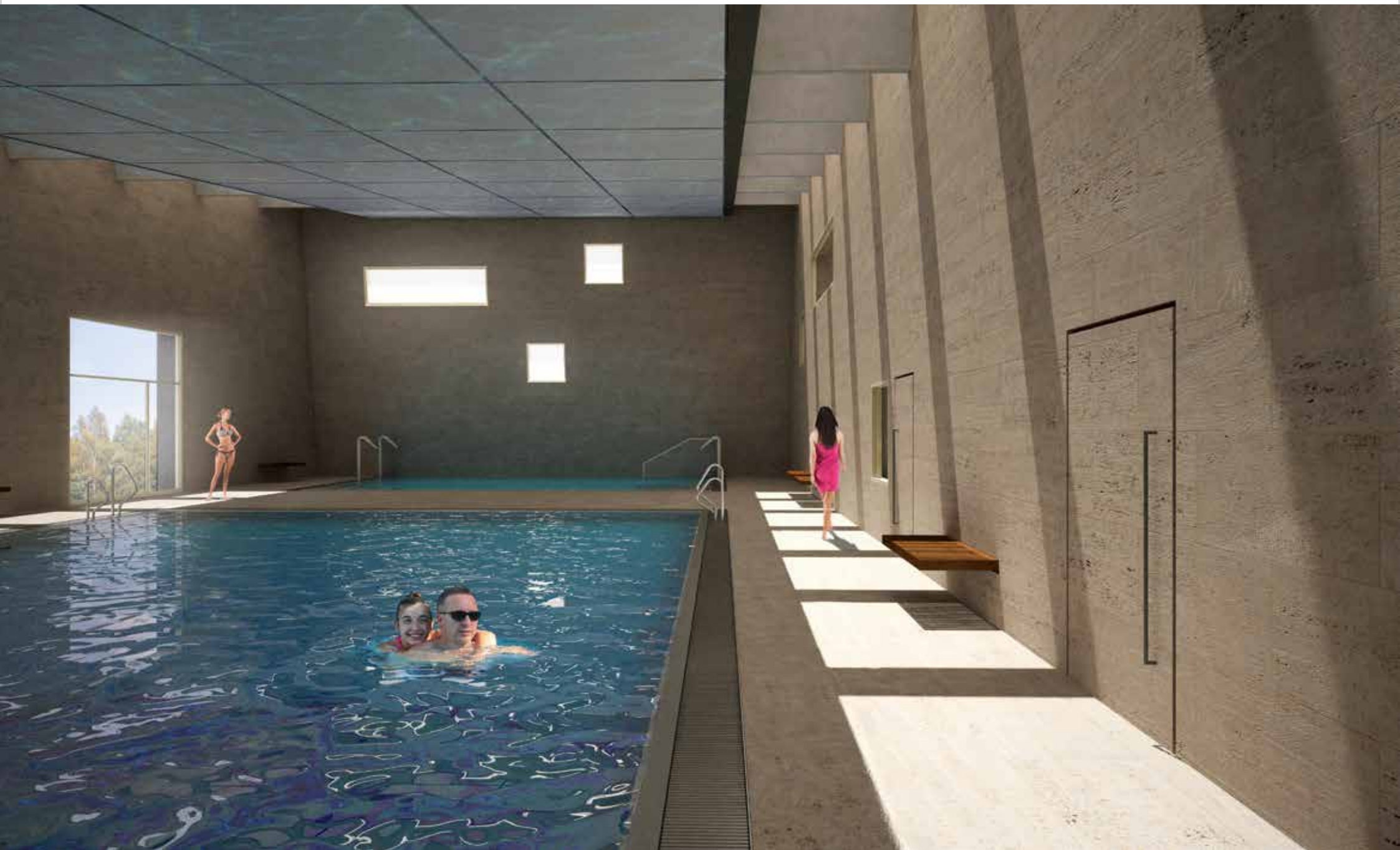


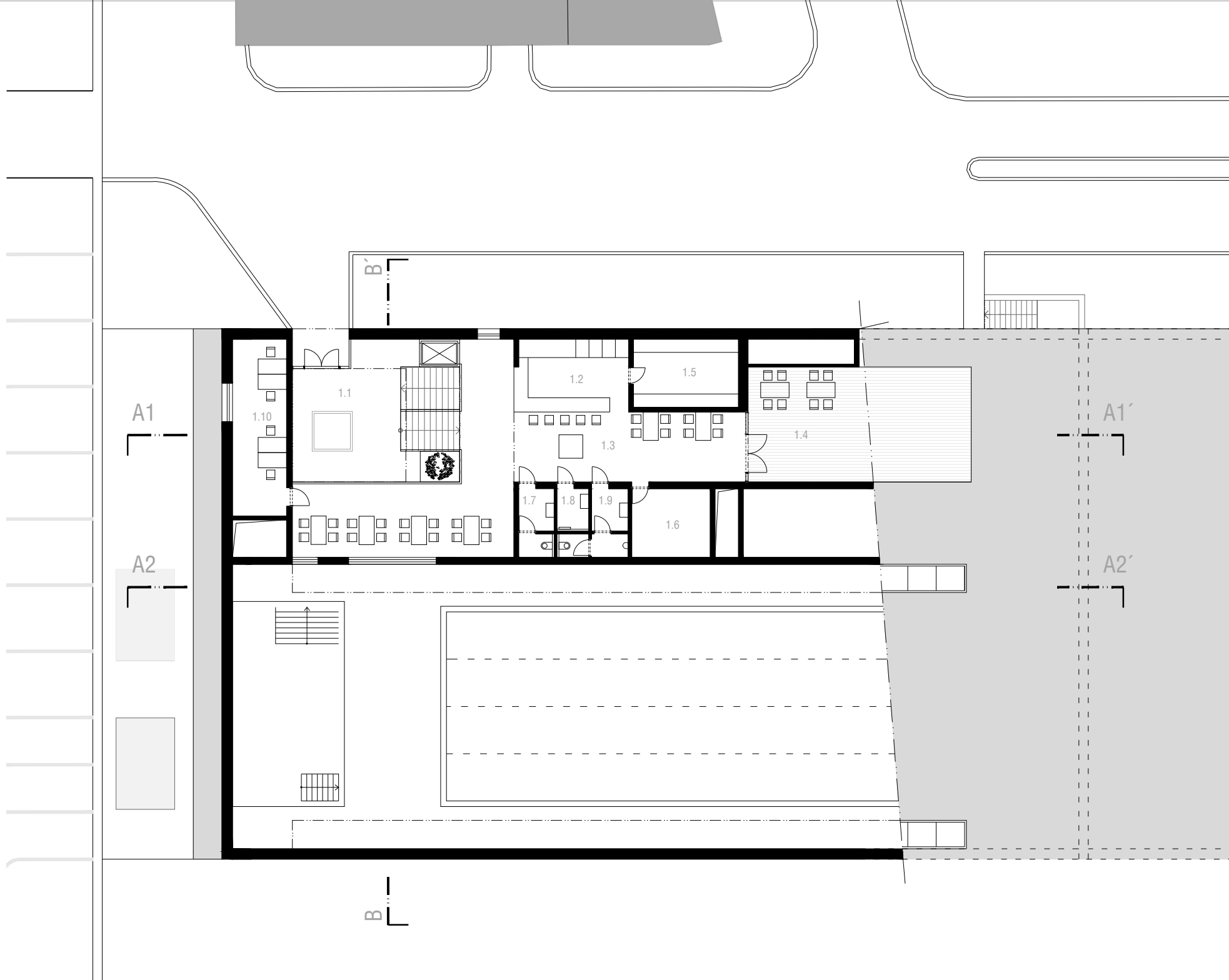




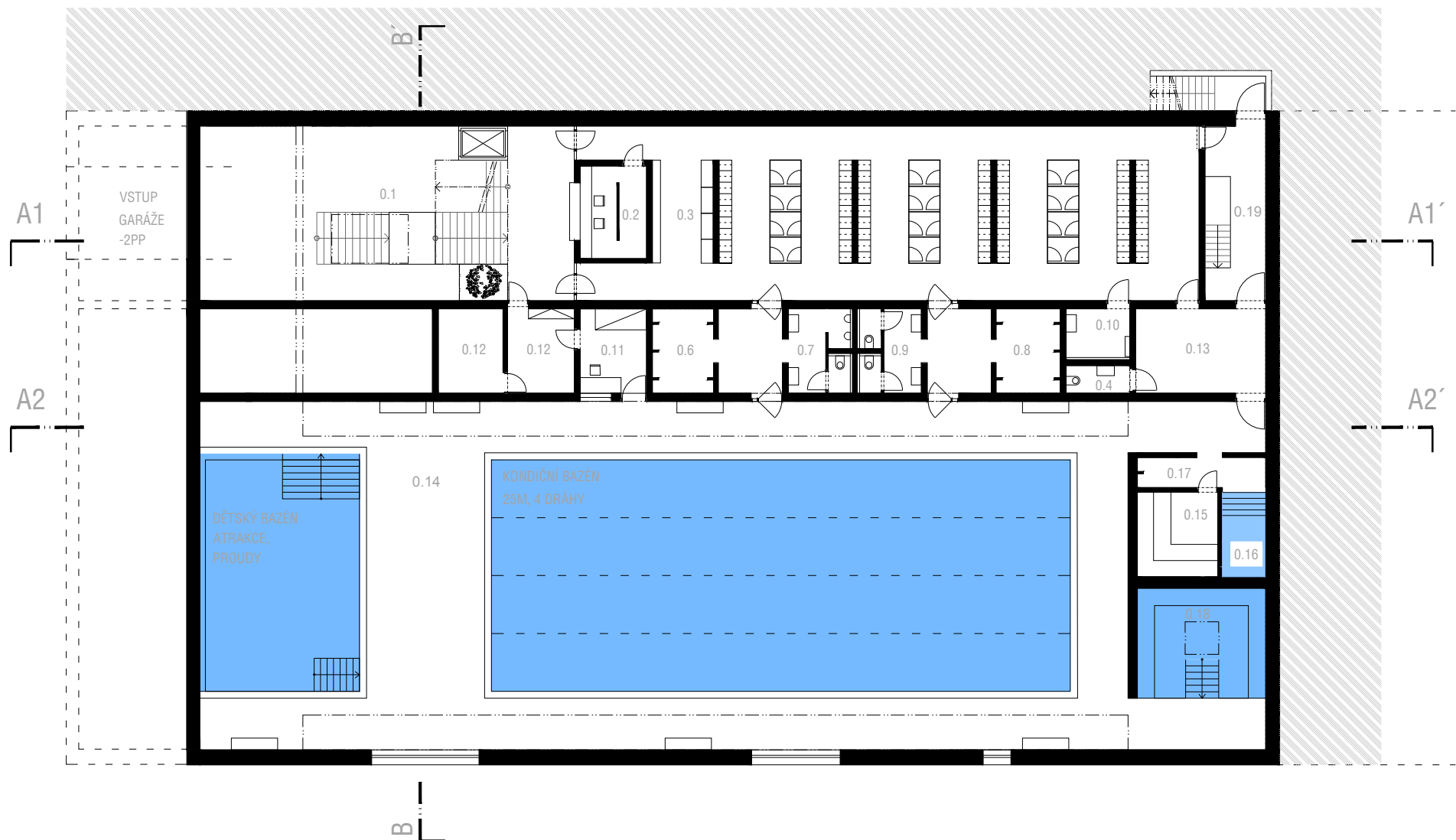




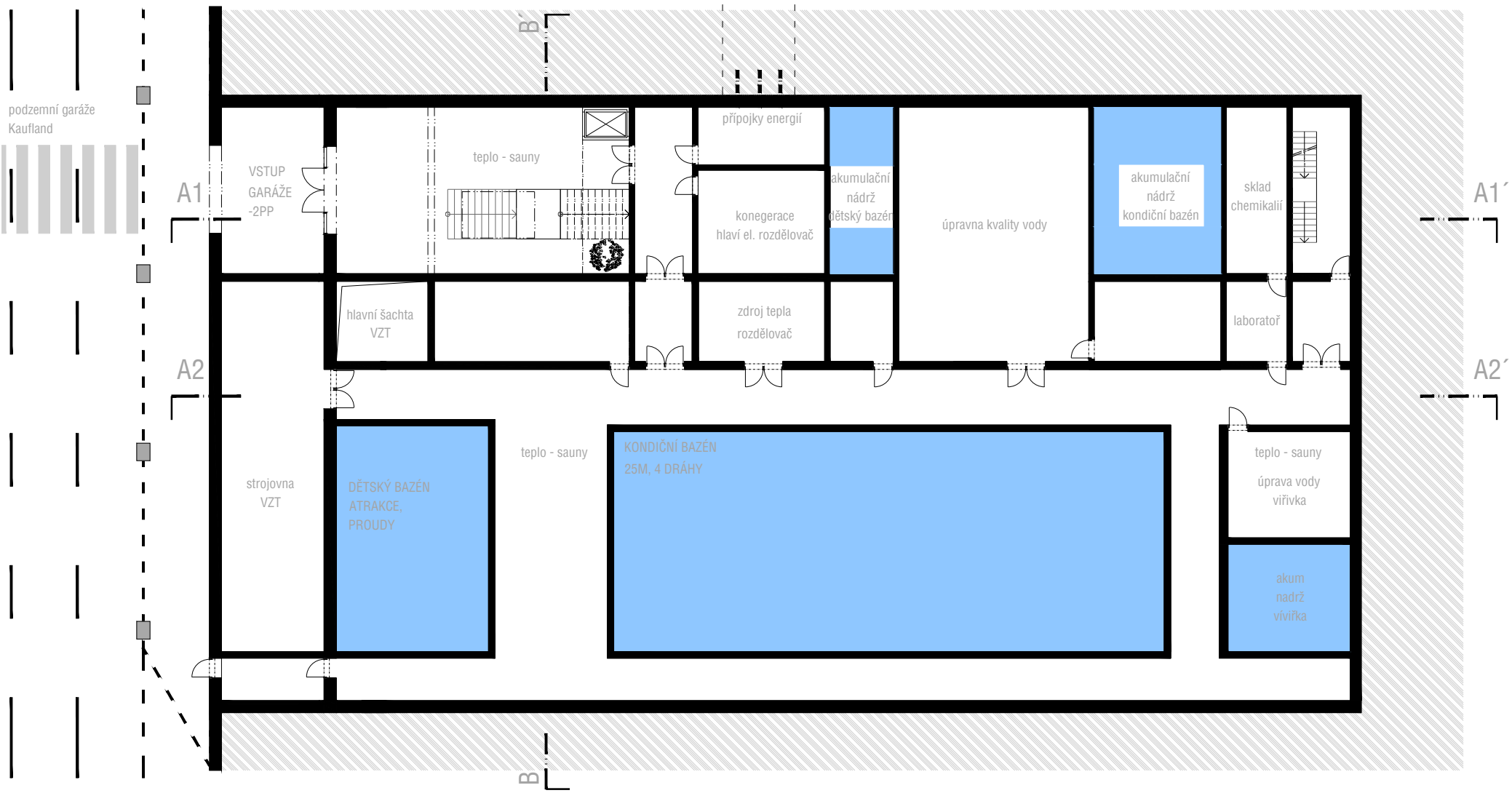


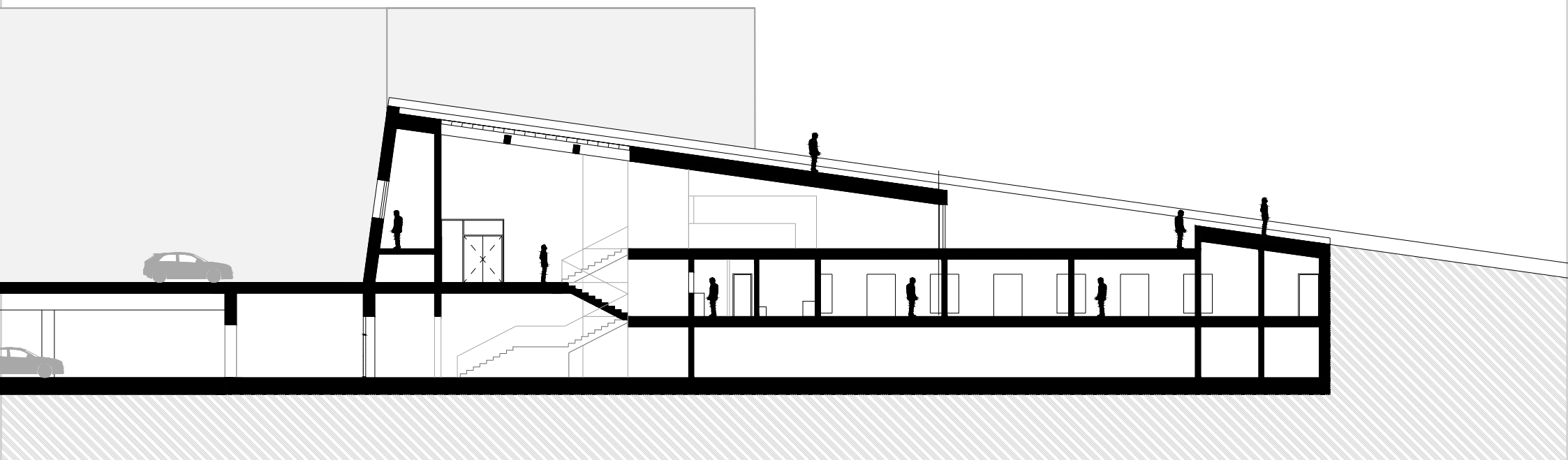


č.m.	název místností	m2
1.1	hala	135
1.2	kavárna bar	20
1.3	kavárna výdej	43
1.4	terasa	72
1.5	kavárna sklad	20
1.6	servis	15
1.7	wc ženy	7
1.8	wc invalidé	3,9
1.9	wc muži	9,5
1.10	kancelář vedení	26,7
	<b>celkem</b>	<b>338,7</b>

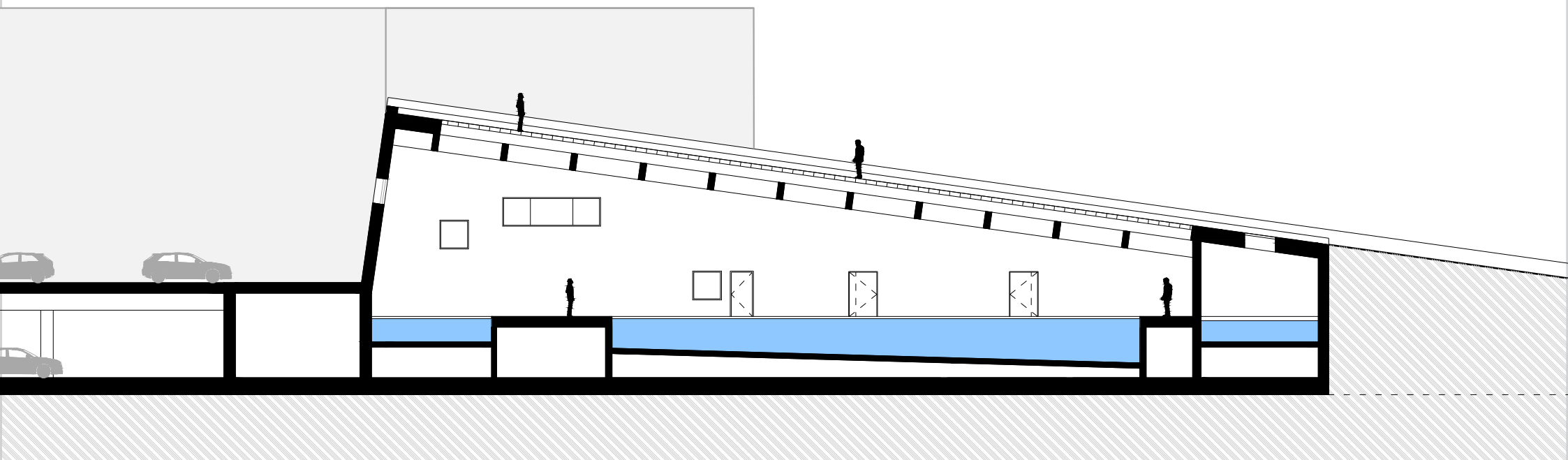


č.m.	název m.	m <sup>2</sup>			
0.1	hala	100	0.11	plavčík	10
0.2	kasa	11	0.12	zázemí zaměstnanci	21
0.3	sušárna	20	0.13	servis	20
0.4	šatna smíšená	156	0.14	bazénová hala	600
0.5	úklid	3,5	0.15	sauna suchá	10
0.6	sprchy muži	20	0.16	ochl. Bazének	10
0.7	wc muži	10	0.17	ochl. Sprhca	7
0.8	sprchy ženy	20	0.18	vířivá koupel	40
0.9	wc ženy	10	0.19	servis (únik)	20
0.10	wc invalidé	6		<b>celkem</b>	<b>1091</b>

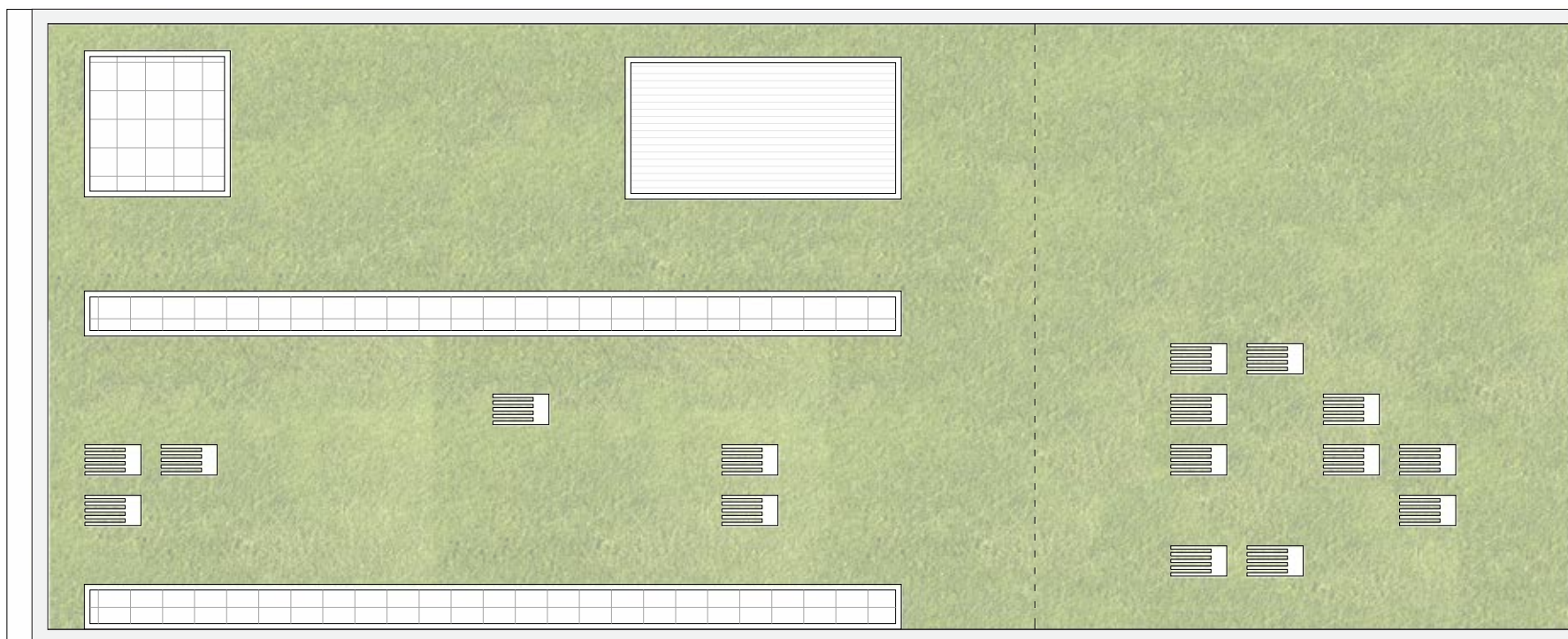




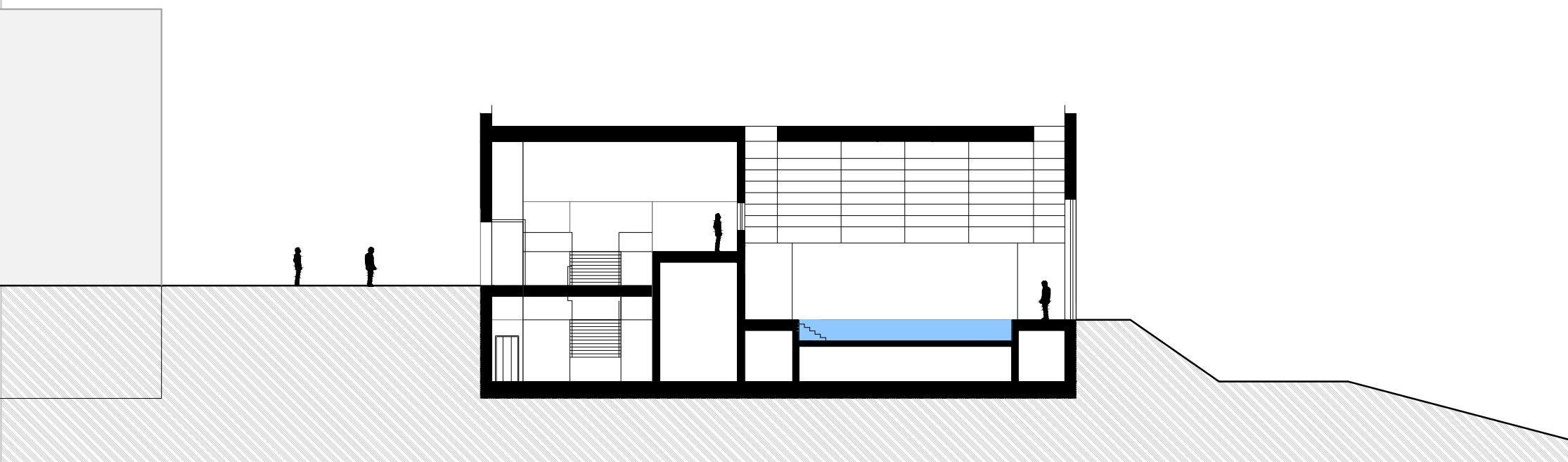
ŘEZ A1 1:250

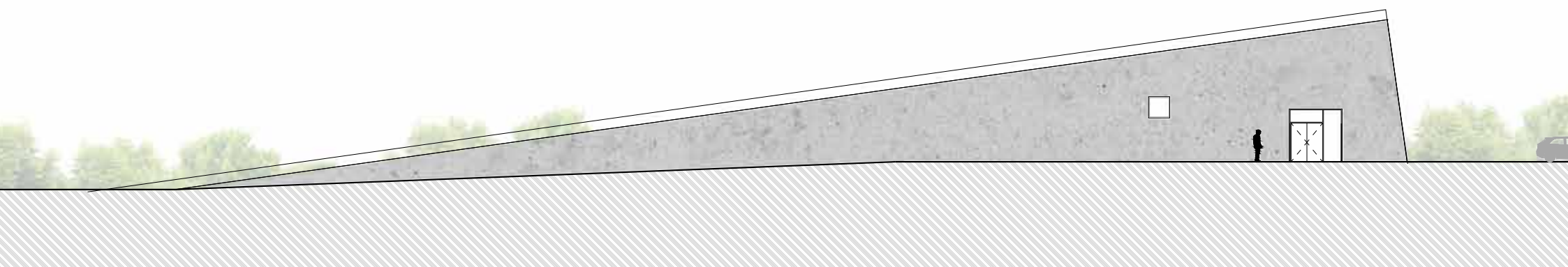


ŘEZ A2 1:250

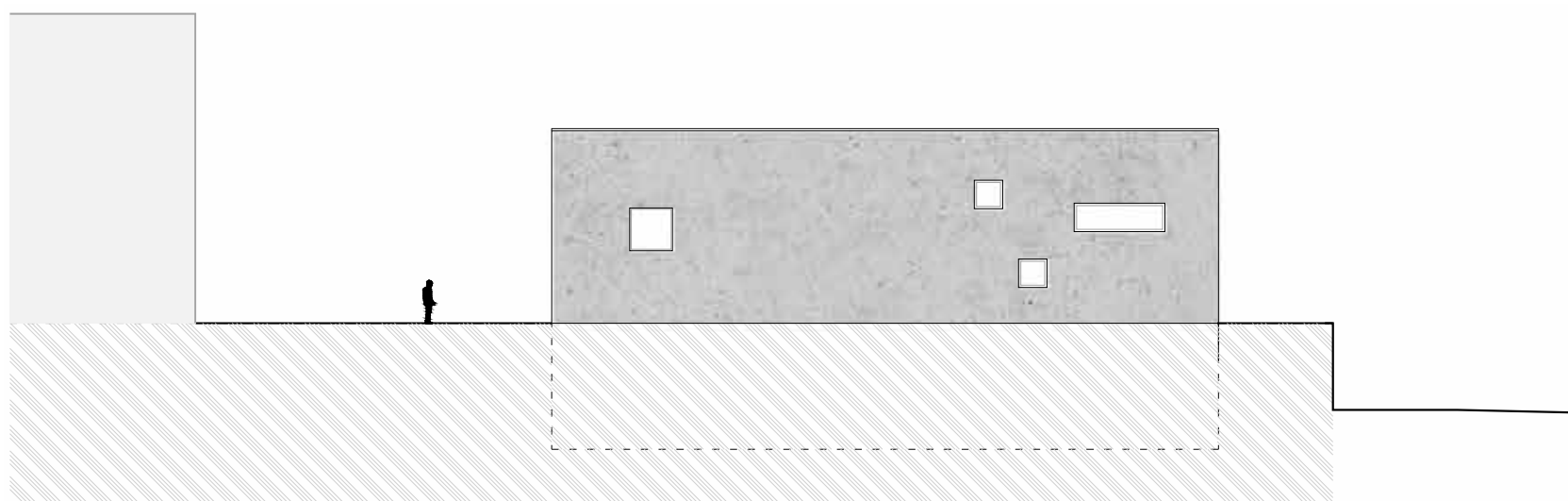


STŘECHA 1:250

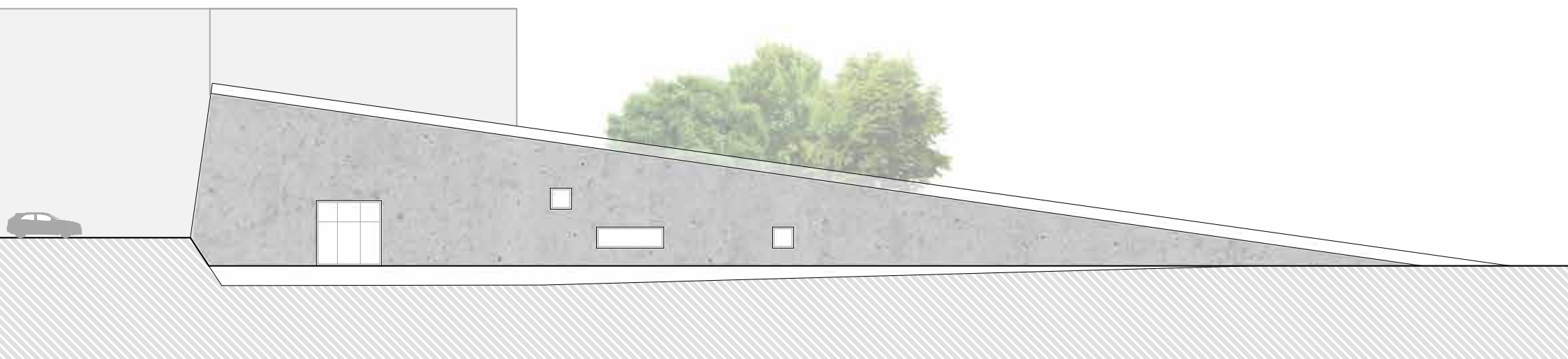




POHLED SEVEROVÝCHODNÍ 1:300



POHLED JIHOZÁPADNÍ 1:300



POHLED JIHOVÝCHODNÍ 1:300

## technické a konstrukční řešení |

Stavba je řešena stěnovým železobetonovým systémem. Střechu hlavní bazénové haly vynášejí 13 železobetonových trámů výšky 800mm na rozpon 15,5 m. Trámy s osovou vzdáleností 3m nesou konstrukci ploché střechy taktéž z železobetonu, která je pokryta skladbou zelené extenzivní pochozí střechy.

Vnější obvodové zdivo je izolováno vrstvou XPS tl. 160mm a obloženo pohledovým betonem tloušťky 60mm. Z vnitřní strany jsou obloženy travertinem o tloušťce 30mm pokládány na vrstvu cementové stěrky s hydroizolační příměsí. Podlahovou krytinu tvoří velkoformátová keramická dlažba odpovídající protiskluznosti třídy B a úhlem kluzu > 18%. Bazénová vana je řešena jako nerezová.

Mezi trámy je umístěn systém napínaných hydrofóbních textilních podhledů s vhodnými akustickými vlastnostmi. Nad ochozy bazénových nadrží jsou umístěny línové světelné zdroje s odolností proti vodě třídy min VIP 2. Mohou být doplněny i prosvícením akustických podhledů.

Hala je vytápěna podlahovým topením doplněným o stěnové, které ve spolupráci s přehřátým ventilačním vzduchem budou zajišťovat vytápění budovy. Strojovna VZT, kogenerace a veškerý systém úpravy vody včetně akumulčních nádrží je situován do suterénu.

## požadavky na TZB zařízení bazénové haly |

teplota vzduchu:	<b>27-29 °C</b>
vlhkost vzduchu:	<b>&lt; 65%</b>
teplota vody kondiční bazén:	<b>24 °C</b>
teplota vody dětský bazén:	<b>26 °C</b>
počet výměn vzduchu:	<b>8-10x</b>
celkový výkon pro halu:	<b>31 200 m<sup>3</sup>/hod</b>

## navržena VZT jednotka |

**Menerga ThermoCond 39**      **2,6 - 35 tis.m<sup>3</sup>/hod**  
**6,1 x 2 x 3,6 m**



## navržený zdroj tepla |

**2 x kogenerační jednotky TEDOM Cento T100 výkonu:**

palivo:	<b>zemní plyn</b>
el. výkon:	<b>2x 100 KW</b>
tepelný výkon:	<b>2x 161 KW</b>



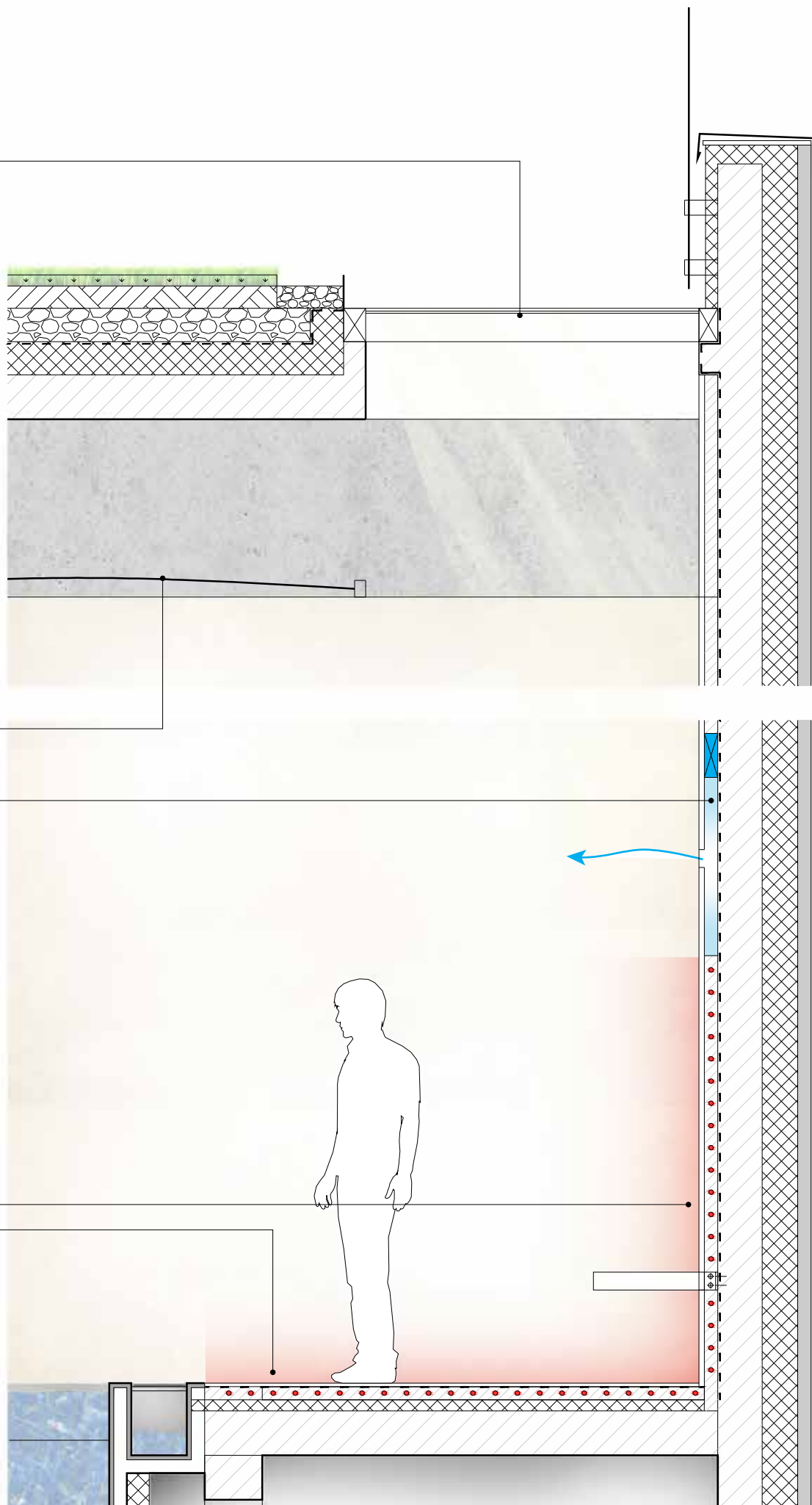


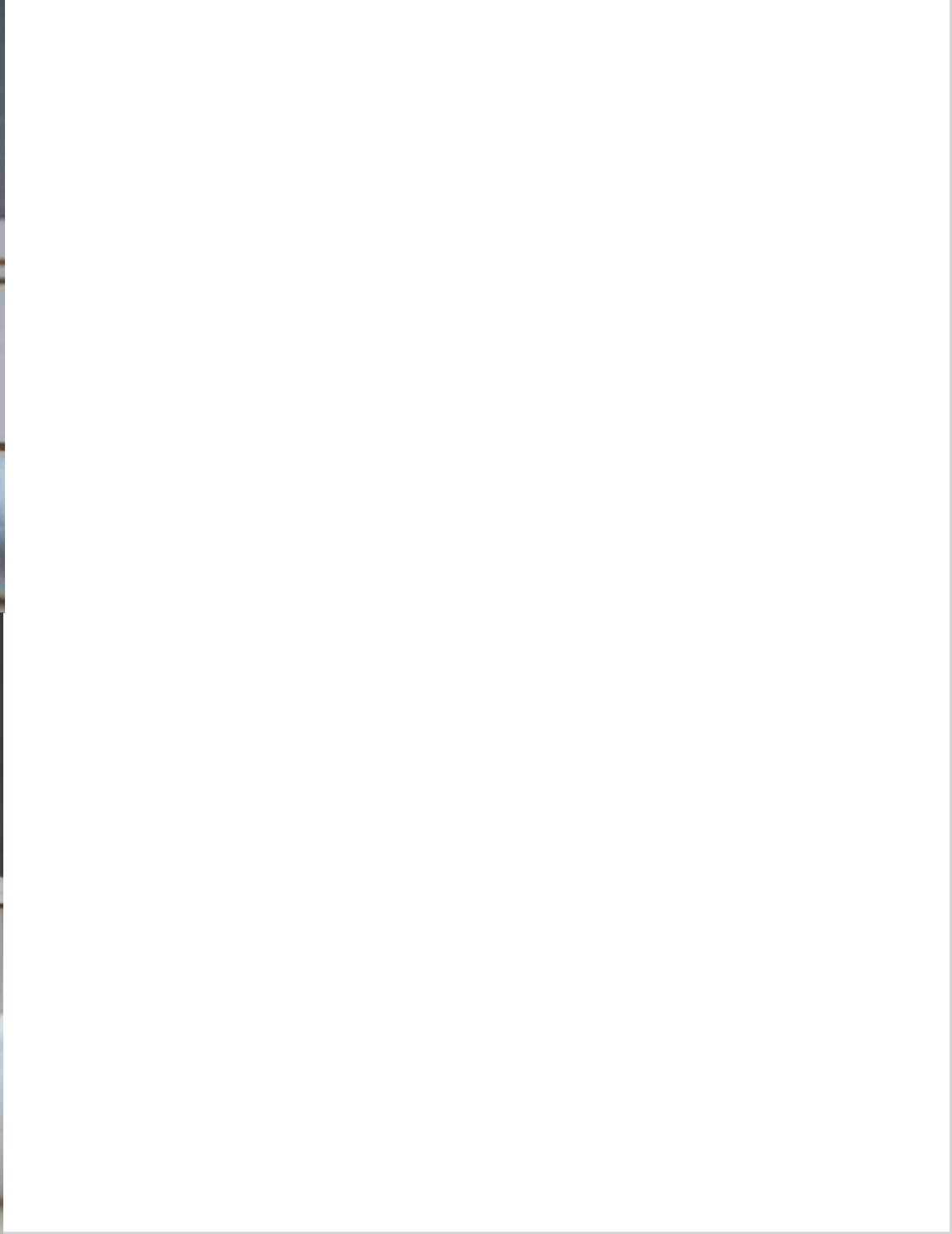
OSVĚTLENÍ  
pochozí střešní pásové okno  
z tvrzeného skla

AKUSTIKA  
napínané hydrofobní textilie s možností  
prosvícení pro ambientní způsob osvětlení

VZT  
vzduchové kapsy ve stěnách pro  
zpomalení proudění čerstvého  
vzduchu do prostoru

VYTÁPĚNÍ  
V podlaže ve stěnách do výšky 2m  
jsou navrženy topné kabely pro  
příjemné sálavé teplo







## zdroje |

- Hofbauer A. - Kolátor V. ; *Lázně. Stavba lázní, koupališť a plováren, jejich úprava a zařízení*; Praha; 1935
- Snášel M.; *Krytý plavecký bazén*; VUT Brno, Fakulta stavební; 2005
- Švácha a spol.; *Naprej ! Česká sportovní architektura 1567 - 2012; Prostor - architektura, interiér , umění*; 2012
- Turjanicová A.; *Koupaliště jako architektonický úkol. Venkovní koupaliště v české architektuře dvacátých až čtyřicátých let 20. století*; FFUK Praha, 2009
- Vančura Vladislav; *Rozmarné léto*, Praha 1986
- Zumthor P.; *Atmosféry. Architektura v okolním prostoru - Věci, které mě obklopují*; Archa; 2013